

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ଯା ଦେବୀ ସର୍ବଭୂତେଷୁ.....

ବାଲେଶ୍ୱର ■ ରବିବାର ୧୯ ମଇ ୨୦୨୪ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପତ୍ରସା ■ ପୃଷ୍ଠା ୩-୩୩-୩୩ ■ Baleswar ■ SUNDAY 19 May 2024
Vol.No. 35 ■ No.134 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ R.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore (Odisha)/005/2019

ଅସରନ୍ତି ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ...

ସ୍ୱାଗତ୍ୱିକା

ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ :
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ସାଗରିକା
ଜେଲ ରୋଡ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୦୧

ନବ ଦାସଙ୍କ ପୁଅଙ୍କୁ ୪ ଘଣ୍ଟା ଘାଣ୍ଟିଲା ଆଇଟି ଟିମ୍

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୫ (ନି.ପ୍ର): ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ରାଜନୀତି ସରଗରମ ରହିଛି । ଏହି ସମୟରେ ବିକଳାତ ମହାନ ନବ ଦାସଙ୍କ ପୁଅ ତଥା ଝାଡ଼ପୁରୁଡ଼ା ବିଧାନସଭା ପ୍ରାର୍ଥୀ ଦୀପକ ଦାସଙ୍କ ଭାଇ ବିଶାଳ

ଦାସଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଜେଲ କରିଛି ଆୟକର ବିଭାଗ । ବିଶାଳଙ୍କୁ ଆୟକର ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀ ଦୀର୍ଘ ୪ ଘଣ୍ଟା ଧରି ଜେଲ କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଗତକାଳି ଆୟକର ବିଭାଗ ବିଶାଳ ଦାସଙ୍କୁ ଝାଡ଼ପୁରୁଡ଼ାର ଏକ ଘରୋଇ ହୋଟେଲକୁ ଡାକିଥିଲା । ସେଠାରେ ବିଶାଳଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘସମୟ ଧରି ଜେଲ କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତେବେ କେଉଁଥି ପାଇଁ ଆୟକର ବିଭାଗ ବିଶାଳଙ୍କୁ ଜେଲ କରିଥିଲା, ବିଶାଳ ଟିକସ ଫାଇଁ ଅଲେ କି, ନା ଅନ୍ୟ କିଛି କାରଣ ରହିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିନାହିଁ । ତେବେ ବିଶାଳଙ୍କୁ ଜେଲ ଦେଲେ ଆୟ କର ବିଭାଗ ହାତରେ କେଉଁ ତଥ୍ୟ ଲାଗିଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ । ପତରାଭରତା ପରେ ଆୟକର ବିଭାଗ ବିଶାଳଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି ।

ସରିଲା ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପ୍ରଚାର: ଦିନକ ପରେ ସିଲ୍ ହେବ ୩୦୫ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୫ (ନି.ପ୍ର): ରାଜ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଭୋଟ୍ ପାଇଁ ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପ୍ରଚାର ଶେଷ ହୋଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରାଜ୍ୟର ୫ ଲୋକସଭା ମଣ୍ଡଳ ବରଗଡ଼, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗିର, କନ୍ଧମାଳ ଓ ଆସା ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମସ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ବିଧାନସଭା ଆସନରେ ଦିନକ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସୋମବାର ଭୋଟ୍‌ଗ୍ରହଣ ହେବ । ଏହି ଅଂଚଳର ମୋଟ ୨୬୫ଜଣ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଓ ୪୦୫ଜଣ ଲୋକସଭା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ୨୯ଲକ୍ଷ ୬୯ହଜାର ୮୮୭ଜଣ ଭୋଟର ନିଜର ମତାଧିକାର ସାଧନ କରି ନିର୍ବାଚନ କରିବେ । ମତଦାନକୁ ଶାନ୍ତିଶୃଙ୍ଖଳାର ସହ

ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ୧୦୨ କମ୍ପାନୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପୌର୍ବ ମୂଳକ ହୋଇଛି । ତଳ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇଥିବା ହିଜ୍‌ଲି ଓ କଂଗ୍ରେସ ବିଧାନସଭା ଆସନରେ ନିମନ୍ତନ ହେବ । ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀ ନିକୁଞ୍ଜ ବିହାରୀ ଧଳ ଆଜି ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ସୂଚନା ଦେଇ

କହିଛନ୍ତି ଯେ, ୫ଟି ଲୋକସଭା ଆସନ ବରଗଡ଼, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗିର, କନ୍ଧମାଳ ଓ ଆସିକା ସଂସଦୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋଟ ୨୯.୬୯ଲକ୍ଷ ଭୋଟର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୪୦.୩୪ ପୁରୁଷ, ୩୯.୩୫ ମହିଳା ଓ ୮୫୯୫୫୫ ଜଣ ଲୋକ ଭୋଟର ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଭୋଟରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨.୧୩ଲକ୍ଷ ଭୋଟର ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ନିଜର ମତାଧିକାର ସାଧନ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ୧୬.୯୮ଲକ୍ଷ ଯୁବ ଭୋଟର ବି ମତଦାନ କରିବେ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସହରାଂଚଳରେ ୧୦୯୦ଟି ଓ ଗ୍ରାମାଂଚଳରେ ୮୦୮୫ଟି ମତଦାନ

ପୁରୀରେ ରୋଡ୍ ଶୋ' କରିବେ ମୋଦି

ପୁରୀ, ୧୮/୫ (ନି.ପ୍ର): ଆସନ୍ତାକାଳି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପୁଣି ଦୁଇ ଦିନିଆ ଓଡ଼ିଶା ଗସ୍ତରେ ଆସୁଛନ୍ତି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି । ୨୦ ତାରିଖରେ ସକାଳ ୮ଟାରେ ପୁରୀରେ ସେ ରୋଡ୍ ଶୋ' କରିବେ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ସେ ରୋଡ୍ ଶୋ' କରିବେ । ପୁରୀରେ ରୋଡ୍ ଶୋ' କରି ଅନୁଗୋଳ ଯିବେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ । ସକାଳ ସାଢ଼େ ୯ଟାରେ ସେଠାରେ ଏକ ବିରାଟ ଜନସଭାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବେ ମୋଦି । ସେଠାରୁ କଟକ ଫେରିବେ । ସାଢ଼େ ୧୧ଟାରେ ସେ କଟକରେ ନିର୍ବାଚନୀ ସଭାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବେ । ଆସନ୍ତାକାଳି ଓଡ଼ିଶା ଆସିବେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜନାଥ ସିଂହ । ସେ ରେଭୁଖୋଳ, ପାଟଣା ଏବଂ ଖୋର୍ଦ୍ଧାରେ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ଯୋଗ ଦେବେ । ଆସନ୍ତାକାଳି କୁଟିଣ୍ଡାରେ ସଭା କରିବେ ବିକେପି ନେତା ତଥା ଛତିଶଗଡ଼ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱ ଦେବ ସାଏ । ୨୧ ତାରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ସେ ସମଲପୁର, କେନ୍ଦୁଝର, ପରଜଙ୍ଗ ଓ ନୟାଗଡ଼ ଗସ୍ତ କରିବେ ।

୨୨ରେ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଲଘୁଚାପ କ୍ଷେତ୍ର: ୨୪ରେ ଅବପାତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୫ (ନି.ପ୍ର): ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଚାଟିରୁ ମିଳିବ ଆଶ୍ୱସ୍ତି । ୨୨ ତାରିଖରେ ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗୋପସାଗରରେ ଏକ ଲଘୁଚାପ କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏନେଇ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆଞ୍ଚଳିକ ପାଣିପାଗ କେନ୍ଦ୍ର ପକ୍ଷରୁ ବିତ୍ କରି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ପାଣିପାଗ କେନ୍ଦ୍ରର ସୂଚନା ଅନୁସାରେ, ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗୋପସାଗରରେ ଏକ ଲଘୁଚାପ କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ଏହାକୁ ମୋନସୁନ ହୋଇ ଅଧିକ ଘନୀଭୂତ ହୋଇ ୨୪ ତାରିଖରେ ଅବପାତ ରୂପ ନେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ବାଚନରେ ୧୨୬ ପ୍ରାର୍ଥୀ କୋଟିପତି: ସନା ସବୁଠୁ ଧନୀ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସୌମ୍ୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୫ (ନି.ପ୍ର): ଓଡ଼ିଶାରେ ଆସନ୍ତା ୨୫ ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୪୨ଟି ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ୩୮୩ ଜଣ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୮୧ ଜଣ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସତ୍ୟପାଠ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଛି ଭଜଜ ଓ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସଭା ଉପକ ଓ ଓଡ଼ିଶା ନିର୍ବାଚନରେ ୧୨୬ ଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ୩୩ ପ୍ରତିଶତ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ କୋଟିପତି ଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । କେନ୍ଦୁଝର ତମ୍ବୁଆର ଶ୍ରୀଧର ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସନାତନ ମହାକୁଟୁ

ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ସବୁଠୁ ଧନୀ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ୨୨୭ କୋଟି ୬୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ସେହିପରି ୧୨୬ କୋଟି ୮୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସମ୍ପତ୍ତି ସହ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥର ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଧନୀ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ । ସେହିପରି ୧୨୦ କୋଟି ୫୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସମ୍ପତ୍ତି ସହ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି ନୟାଗଡ଼ ଶ୍ରୀଧର ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପ୍ରତ୍ୟୁଷା ରାଜେଶ୍ୱରୀ ସିଂହ । ୩୮୧ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୨୬ କୋଟି ୮୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସମ୍ପତ୍ତି ସହ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥର ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଧନୀ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ । ସେହିପରି ୧୨୦ କୋଟି ୫୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସମ୍ପତ୍ତି ସହ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି ନୟାଗଡ଼ ଶ୍ରୀଧର ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପ୍ରତ୍ୟୁଷା ରାଜେଶ୍ୱରୀ ସିଂହ । ୩୮୧ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୨୬ କୋଟି ୮୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସମ୍ପତ୍ତି ସହ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥର ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏହି

କିସ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ବ୍ୟାପକ ଭଙ୍ଗାଠୁକା

ବୌଦ୍ଧ, ୧୮/୫ (ନି.ପ୍ର): ବୌଦ୍ଧ ସ୍ଥିତ ହରଭଙ୍ଗା ବୁଦ୍ଧ ଲୁଣିବାହାଳ କିସ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ବ୍ୟାପକ ଭଙ୍ଗାଠୁକା ହୋଇଛି । ଗୋଟିଏ ଜମି ଉପରେ ବେଆଇନ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ, ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍କୁଲରେ ନିୟୁତ ନମିଳିବା, ନାମଲେଖା ନାହିଁ ଆଦିବାସୀ ପିଲାଙ୍କୁ ଶୋଷଣ ଆଦି ଏକାଧିକ ଅଭିଯୋଗ କରି ଭଙ୍ଗାଠୁକା କରିଛନ୍ତି ଲୁଣିବାହାଳ ଗ୍ରାମବାସୀ । ଶତାଧିକ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ବିକ୍ଷୋଭ କରିବା ସହ ଏବେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଦାବି ପୂରଣ ନହେଲେ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ତାହା ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବ ବୋଲି ଲୋକେ ଚେତାବନା ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଲୁଣିବାହାଳ ଗ୍ରାମବାସୀ ଉଠାଇଥିବା

କଂଗ୍ରେସର ଶୋଭାଯାତ୍ରା ବେଳେ ଫୁଟିଲା ଗୁଳି

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୮/୫ : ଦିନକ ତଳେ ବିଲ୍ଲୁର କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରାର୍ଥୀ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ କୁମାରଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର ବେଳେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ନେଇ ବିବାଦ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଆଜି କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଗୁରୁଜିତ ସିଂହ ଅନୁଧ୍ୟାନଙ୍କ ରାଜିନିରେ ଗୁଳିମାଡ଼ ହୋଇଛି । ଗୁରୁଜିତ ବିଶାଳ ଶୋଭାଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ବେଳେ ପଞ୍ଜାବର ଅନୁତସର ନିକଟ ଅଜନାଳା ଠାରେ ଗୁଳିମାଡ଼ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଜଣେ ଆହତ

ହୋଇଛନ୍ତି । ଗୁରୁଜିତ କଂଗ୍ରେସ ଅନୁତସର ପ୍ରାର୍ଥୀ କରିଛି । ଉତ୍ତରା ପଞ୍ଚରେ ଉକ୍ତିଆ ମେଣ୍ଡରେ ଥିବା ଆସନ ହାତସ୍ୱୀକାର ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ୫୧ ବର୍ଷୀୟ ଗୁରୁଜିତ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ

ଅନୁତସରର ଆସନ ପ୍ରାର୍ଥୀ କୁଳଦୀପ ଧାଲିଝାଲଙ୍କ ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଗୁଳିମାଡ଼ ପଛରେ ରହିଛନ୍ତି । ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନ କାହିଁକି ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁକ ସିକ କରି ନଥିଲେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଆସନ କୁଳଦୀପ ଏପରି ଅଭିଯୋଗକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଭଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୋର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କୀୟ ନାହାନ୍ତି । ସାଂସଦ ଗୁରୁଜିତ

ଓଡ଼ିଶାରେ ଜବତ ହେଲାଣି ୭୩ କୋଟି ଟଙ୍କାର ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସମେତ ୨୫୪ କୋଟି ଟଙ୍କା

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୫ (ନି.ପ୍ର): ଆସନ୍ତା ସୋମବାର ରାଜ୍ୟରେ ହେବ ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଭୋଟିଂ । ୫ଟି ସଂସଦୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ସହ ୩୫ ବିଧାନସଭା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ବାଚନ

ହେବ । ହେଲେ ଏଯାବତ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ୧୭ କୋଟି ୧୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜବତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । ସେହିପରି ୭୩ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଗଞ୍ଜେଇ, ଦ୍ରାଘନସୁଗର ଆଦି ତ୍ରୁଗ୍ଧ ଜବତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୧୪ କୋଟି ୩୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସୁନା ଗହଣା ଜବତ ହୋଇଛି । ସମୁଦାୟ ଜବତ ଜନିଷର ମୂଲ୍ୟ ୨୫୪

ଓୟୁଜେ ବାଲେଶ୍ୱର ଶାଖାର ଆଲୋଚନା ଚକ୍ର

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୮/୫ (ନି.ପ୍ର): ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରମ ଗଣମାଧ୍ୟମ ର ବହୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି । ବିଶେଷ କରି ନିର୍ବାଚନ ବେଳେ ଗଣମାଧ୍ୟମର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବୁଝି ପାଇଥାଏ । ଜନମତକୁ ବିଭ୍ରାତ କରିବା ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ମିଛ, ଭିତ୍ତିହୀନ ଓ ପ୍ରଲୋଭିତ କଥା କହି ଗଣମାଧ୍ୟମ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକଙ୍କୁ ନେତା ପାତନ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ପାରେତେଷା କରିଥାନ୍ତି । ନେତାଙ୍କ ଭାଷଣ ବା ମିଛ ଓ କପୋଳ କଳ୍ପିତ କଥାରେ ଭାସି ନ ଯାଇ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ତାର ସ୍ୱଚ୍ଛତା ସମ୍ପର୍କରେ ପୁଞ୍ଜୀମୁଦ୍ରଣ ଛାଡ଼ି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବହୁ ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ସାମ୍ବାଦିକ ଯୁନିଅନ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ଶାଖା ପକ୍ଷରୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଆଡିଅସ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ନିର୍ବାଚନ ବେଳେ ଗଣମାଧ୍ୟମର ଭୂମିକା ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ସମ୍ପର୍କରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ବିବେଚନା କର୍ମଶାଳାରେ ବହୁ ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ଯୋଗଦେଇ କହିଲେ ଯେ, ଫେଡ଼ ନିଉଜ୍, ପେଟ ନିଉଜ୍ ପାଇଁ ଅଧିକାଂଶ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ନେତା ଓ କର୍ମୀ ଆଗଭର ହୋଇପାରନ୍ତି । ସେଥିପ୍ରତି ସମସ୍ତ ସାମ୍ବାଦିକ ଅଧିକ ସଚେତନ ଓ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଭିଗରେ ପ୍ରେସ କାଉନସିଲ ପ୍ରଦ ଉକ୍ତିଆ କଠୋର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅଟେ ବୋଲି । ରାଜନୈତିକ ହିଂସା, ଦାୟିତ୍ୱହୀନ ଓ ଗୁଣା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ମତବ୍ୟ, ଅଭିରଞ୍ଜିତତଥ୍ୟ, ଚରିତ୍ର

ସିଂଗାପୁରରେ ସାଂଘାତିକ ରୂପ ଧାରଣ କରୁଛି କରୋନା: ମାସ୍କ ପିନ୍ଧିବାକୁ ସତର୍କ ସୂଚନା ଜାରି

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୮/୫ : କରୋନା ସଂକ୍ରମଣକୁ ନେଇ ଟିକେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ମିଳିଥିବା ବେଳେ ଏବେ କରୋନାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାରିଆଖି ସିଂଗାପୁରରେ ସାଂଘାତିକ ରୂପ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏହାକୁ ନେଇ ଅନ୍ୟଦେଶମାନଙ୍କରେ ଆତଙ୍କ ଦେଖାଦେଇଛି । ସିଂଗାପୁରରେ ସ୍ଥିତି ସଂକଟ ଜନକ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଂଚିଛି । ମେ' ୫ ତାରିଖରୁ ୧୧ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ସିଂଗାପୁରରେ ୨୬ ହଜାର ସଂକ୍ରମିତ ରିହ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ସିଂଗାପୁର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏନେଇ ଲୋକଙ୍କ ସତର୍କ ରହିବା ସହ ମାସ୍କ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସିଂଗାପୁର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି କି, ଏଠାରେ କରୋନାର ଏକ ନୂଆ ଭାରିଆଖି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଏହି

ଭାରିଆଖି ଦୃତ ଗତିରେ ସଂକ୍ରମିତ କରୁଛି । ଆଗାମୀ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସଂକ୍ରମଣ ଶୀଘ୍ରରେ ପହଂଚିପାରେ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଇଛି । ସିଂଗାପୁର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କହିଛି କି, ପୂର୍ବ ସପ୍ତାହରେ ୧୩ ହଜାର ୭ ଶହ ସଂକ୍ରମିତ ରିହ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ହେଲେ ଏବେ ସଂକ୍ରମିତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୬ ହଜାର ପାର ହୋଇଛି । ଦୈନିକ ୧୮୧ ରୁ ୨୫୦ ଜଣ ନୂଆ ସଂକ୍ରମିତ ରିହ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି । ମହଣାଳୟ କହିଛି ଯେ ସହିତାଳରେ ଶଯ୍ୟା କ୍ଷମତା ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ନୂତନ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ସରକାରୀ ଚାକରଶାନାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଣ-କରୁଣା ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ ସର୍କିଟ ମାମଲା ହୁଏ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆକ୍ରମଣ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି ।

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଡ. ଭାଗବତ ବେହେରା

ବୈଦେହ୍ୟ

ଭାଗ-୫୨
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ...)

ଏଠାରେ ଆସି ଚୁମ୍ବକ ମାଆ ଭାବରେ ମୁଁ ପାଉଛି । ତୁମେ ମୋର ଏତେ ସେବା ଯଦୁ ନେଉଛ ଯେ, ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ମାଆକୁ ଭୁଲିଗଲିଛି । ତୁମକୁ ମୋର ଗୋଟାଏ ଅନୁରୋଧ ମାଆ ଏ ଅଭାଗିନୀ ସାଥୀ ପାଇଁ ଏସବୁ ବ୍ରତ୍ୟର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ମୋ ପାଟିରୁ କଥା ନେଇ ତ୍ରିକଟା କହନ୍ତି, ଦେବୀ ସାଥୀ ମୁଁ ସବୁ କାଣେ ମାଆ । ହେଲେ ମୁଁ ନାଉରୀ । ଲଙ୍କପତିଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ମୁଁ କ'ଣ ଲଙ୍ଘିପାରିବି ମାଆ । ସେ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଦେବୀ ସାଥୀକର ସେବା ଆଡିଆରେ ଯେମିତି ତିଳେ ତୁଟି ନହୁଏ । ତୁଟି ହେଲେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ । ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏ ପରିଭ୍ରମକାମୀମାନେ ତୁମ ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ଆମ ସେବା ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ କି ଆଜକୁ ପାଞ୍ଚଦିନ ହେଲାଣି ଏ ସ୍ଥାନର ଅନୁକମଳ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ । ଏକଥା ଶୁଣି ଆମ ପ୍ରଭୁ ଦଶାନନ ଅନେକ ଚିନ୍ତିତ । ଏପରି ହେଲେ ତୁମେ ଜୀବନ ଧାରଣ କିପରି କରିବ ? ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ଏତେ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ଭକ୍ତି ପୂରି ରହିଛି, ତୁମେ ଜୀବିତ ରହିଲେ ସିନା ତାଙ୍କୁ ପାଉବ । ଯଦି ନଖାଇ ନପିବ ତୁମେ ଏମିତି ବସି ରହିବ ତାହେଲେ ତୁମର ଅପସ୍ତା କ'ଣ ହେବ ମାଆ ସାତେ । ମୋ କଥା ମାନ ମୋତେ ଯଦି ମାଆ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଉଛ, ତାହେଲେ ଲଙ୍କପତିର ଏ ସମସ୍ତ ଉପଦେଶନା ଗ୍ରହଣ ନକରି, ନିଜ ଜୀବନକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟପେୟ ଗ୍ରହଣ କର । ତୁମେ ତ ସବୁବେଳେ ଏହି ଅଶୋକଦେବୀ ମୂଳରେ ବସି କାନ୍ଦୁଛ । ନଖାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କ'ଣ ତୁମେ ଦେଖୁଛ ତାହା ତୁମକୁ ଜଣା । ସବୁବେଳେ ତୁମ ତୁଣ୍ଡରେ ରାମ ନାମ । ତୁମ ତୁଣ୍ଡରୁ ରାମ ନାମ ଶୁଣି ଏ ବନ୍ଦର ଶୁଆଣ୍ଡାମାନେ ମଧ୍ୟ ରାମ ନାମ ଗାନ କଲେଣି ।

ତ୍ରିକଟା ତୁଣ୍ଡରୁ ଏକଥା ଶୁଣି ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲି ମାଆ ତ୍ରିକଟା ତୁମ ଲଙ୍କପତି ଯଦି ଏହି ନିରାହ ପକ୍ଷୀ ମୁଖରେ ରାମନାମ ଗାନ କଥା ଶୁଣିବେ, ତାହେଲେ ଏମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ।

ନା ସାତେ । ତୁମ ଅଗୋଚରରେ ଦଶାନନ ଏ ବନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଭାତରେ ଛପିଛପି ଆସୁଛନ୍ତି । ମୋ ଠାରୁ ତୁମ କୁଣ୍ଡଳ ମଂଗଳ ସମ୍ପର୍କରେ ପଚାରି ରୁହୁଛନ୍ତି । ଶୁଆ

‘ବୈଦେହ୍ୟ’ ସାତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟା ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସମାଜରେ ସାତା ହେଉଛନ୍ତି ମଉଡ଼ୁମଣି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ୍ତ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସାତାଦେବୀ । ଜୀବନଯାକ ଦୀପ ଭଳି ଜଳିଜଳି ସେ ନିଜ ପରିବାରକୁ, ସମାଜକୁ ଆଲୋକ ଦାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପତିବ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣା, ପତି ସୋହାଗିନୀ ନାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ମହନୀୟା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ତ୍ରୀମାୟା, ମହିତସା ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ଡ. ଭାଗବତ ବେହେରା ତାଙ୍କର ‘ବୈଦେହ୍ୟ’ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଡ. ବେହେରାଙ୍କର ‘ବୈଦେହ୍ୟ’ ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଶାରୀକ ମୁଖରୁ ରାମ ନାମ ଶୁଣି ସେ ମୁଖମୁଖରେ ସ୍ମିତହସର ରେଖାଟିଏ ଚାଣି ଉଦ୍ୟାନରୁ ଫେରି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ସୁଧାମୟୀ ! ତ୍ରିକଟାର କଥା ଶୁଣି ମୋର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ସୀମାହୀନ କରୁଥାଏ । ମୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନାମ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ କଣ୍ଠରୁ ଶୁଣି ରାବଣ ମୁଖରେ ହସର ଧାରା । ଏ କି ବିପରୀତ କଥା । ପାଞ୍ଚଦିନ ଅଶୋକଦେବୀ ମୁଁ ଆହାର, ନିଦ୍ରା ସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କାଠ କଣ୍ଠେଇ ଭଳି ବସି ରହିଥାଏ । ଷଷ୍ଠଦିନରେ ତ୍ରିକଟା ମୋ ହାତଧରି କହିଥିଲେ, “ମାଆଲୋ ତୁ ମୋତେ ଭଲ ଭାବ କି ଖରାପ ଭାବ, ମୁଁ ତୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ରାଣ ଦେଇ କହୁଛି, ତୁ ଅନୁକମଳ ଗ୍ରହଣ କର ମାଆ ।

ମୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନାମରେ ରାଣ, ମୁଁ ତାହା କେମିତି ସହିଥାନ୍ତି ସୁଧାମୟୀ । ଶେଷରେ ବାଧ୍ୟ ହେଲି ତାଙ୍କ କଥା ମାନିବାକୁ । ତାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ କହିଥିଲି ମାଆ ତ୍ରିକଟା ମୁଁ ତୁମ କଥା ମାନିବି ଗୋଟାଏ ସରଳେ ।

କି ସର୍ତ୍ତ ରଖିବୁ ଲୋ ମାଆ । ତୋ ସର୍ତ୍ତ ମୁଁ ମାନିପାରିବି ତ । ଲଙ୍କପତି ଯଦି ଶୁଣିବେ... । ମୋର ତୁମ ଲଙ୍କପତିକୁ ଭୟନାହିଁ ମାଆ । ଭୟ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ । ତାଙ୍କ ରାଣ ତୁମେ ଦେଇ ସାରିଲଣି । ମୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପାଇଁ ଦେବତା । ସେ ମୋ ଭଗବାନ । ସେ ମୋ ଗୁରୁ, ବନ୍ଧୁ, ଆପତି ନାହିଁ । ହେଲେ ବସ ଖଣ୍ଡିଏ ନହେଲେ

ତୁ ତଳକୁ କେମିତି ମାଆ । ସ୍ତ୍ରୀ ପରେ ସିନ୍ଧିକୁ କ'ଣ ?

ତ୍ରିକଟା କଥାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ମୁଁ କହିଥିଲି ମାଆଲୋ ବାପଘରେ ଝିଅ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦିଆ ବସ, ରୂପରମ୍ୟା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସାଧନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଶାଶୁଘରେ ସେ ସବୁ ଦେଉଥାନ୍ତି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନ । ଏଠାରେ ମୋର ପିତାମାତା ନାହାନ୍ତି କି ସ୍ତ୍ରୀମାନ ନାହାନ୍ତି । ତୁମକୁ ମୁଁ ମାତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛି । ତୁମେ ତ ରାବଣର ଅନୁ ବସରେ ପାଲଟ । ଏଣୁ ତୁମଦିଆ ଏଠାକାର ଅନୁ ବସ ମୁଁ ଗ୍ରହଣ କରିବି ନାହିଁ । କେବଳ ମାତ୍ର ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ରାବଣର ଉଦ୍ୟାନରୁ ଦୈନିକ ଫଳଟିଏ, ତା’ ପୋଷାରୁ ଘଟିଏ ପାଣି ଗ୍ରହଣ କରିବି । ଏ ମାଟିପାତ୍ର, ଏ ଫଳ ବୁଧ ଲଙ୍କପତି ଉଦ୍ୟାନର ହୋଇଥାଇ ପାରେ, ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏସବୁ ପ୍ରକୃତିବଳ । ବାକି ରହିଲା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବସ ପରିଧାନ । ଏ ଯେଉଁ ବସଟି ମୁଁ ପିନ୍ଧିବି ଏଭଳି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦିଆ ବାଦ । ଏହି ଲୁଗା ଖଣ୍ଡିଏ ପିନ୍ଧି ମୁଁ ସେତେଦିନ ଏ ବନରେ କଟାଇଦେବି, ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମୋତେ ଏଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ନ ନେଇଛନ୍ତି ।

ମୋ କଥା ଶୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତ୍ରିକଟା କହିଥିଲା, ମାଆ ସାତେ ତୁ କ'ଣ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପାଦେୟ ପିନ୍ଧି ରହିବୁ ?

ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମୁଁ ହସିହସି କହିଥିଲି ଝିଁ ମାଆ, ମୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନାମ ମୋ ତୁଣ୍ଡରେ ଥିଲେ ଓଦା ବସ ବି ଶୁଖିଲା ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଦୁଃଖ କରନାହିଁ । ମୁଁ ଏହି ଏକ ବସ ଧାରଣ କରି ଏ ଅଶୋକ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ବସି ରହିଥିବି ।

ମୋର ସର୍ତ୍ତକୁ ତ୍ରିକଟା ମାନି ନେଇଥିଲା । ରାବଣ ପାଖକୁ ସେ ଏ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲା । ମୋ ସର୍ତ୍ତ ଶୁଣି ରାବଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନହୋଇ ତ୍ରିକଟାକୁ କହିଥିଲେ, ତ୍ରିକଟା ସାତା ଯାହା ରଖୁଛି ତୁମେ ତାହା ମାନିନିଅ । ସେ ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ଗ୍ରହଣ ନକଲେ ବି ମାସମାସ ବଞ୍ଚି ରହିବ । କିପରି ରହିବ ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ । ଏକଥା ତ୍ରିକଟା ମୁଖରୁ ଶୁଣି ମୁଁ ଆତ୍ମସତୋଷ ଲାଭ କରିଥିଲି । ଅଶୋକଦେବୀର ରହଣିର ଷଷ୍ଠଦିନ ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନାମ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି ।

(କ୍ରମଶଃ)

♥ ଦର୍ଶାପୋଖରୀ, ରାଣୀପାଟଣା, ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ) ୭୩୭୦୫୦୯୧୦୪

ଅଧର ଖରାକୁଟିରେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପ୍ରକୃତ ଝିଅ ପୁଅ, ଶାଶୁ ଭାଉତୀ ଓ ପୁଅ ବିଦେବାନୟ ମିଶି ଭାରତ ଭ୍ରମଣରେ ବାହାରିଲୁ । ରାଜସ୍ଥାନର ଜୟପୁର, ମଦୁରାଇର ମିନାକ୍ଷୀ, କାଶୀ ବିଶେଷଣ, କାଶ୍ୟୁ-କାଶ୍ୟୁର ବିଶେଷାଦେବୀ ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନ ତୀର୍ଥସ୍ଥଳୀ ଦେଖି ଆମେ ମାନେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ପବିତ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୂଳ ସମୃଦ୍ଧ । ଲାଗୁଥିଲା ସତେ ଯେପରି ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ପୂତାରେ ବନ୍ଧା ଏକ ବିରାଟ ପୁଲକାର ଯାହାକି ଭାରତ ମାତାଙ୍କ ବନ୍ଧରେ ଶୋଭା ପାଉଛି । ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା, ସରସ୍ୱତୀ ପରି ପବିତ୍ର ନଦୀ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତ ଭାରତୀୟ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ଜଳ ଭାରତ ମାତାର ପାଦକୁ ଧୋଇ କରୁଛି । ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରିଆଖାନା ଓ କଳାକରେ ଥିବା ପ୍ରଶସ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟମାନେ ପୂଜା କରନ୍ତି । ଯଥା ଷଷ୍ଠକୁ ନନ୍ଦା ଭାବେ, ଗରୁଡ଼ ପକ୍ଷୀକୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବାହାନ ଭାବେ ପେଟାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବାହାନ, ମୂଷାକୁ ଗଣେଶଙ୍କର, ମୟୂରକୁ କାର୍ତ୍ତିକେୟଙ୍କର ବାହାନ, ସିଂହକୁ ଦୁର୍ଗାଙ୍କର ବାହାନ ଓ ସର୍ପକୁ ଶିବଙ୍କର ଆଭୂଷଣ ଭାବେ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଆମେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ହିମାଳୟ, ଗିରିଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପର୍ବତ, ବିଷ୍ଣୁ ପର୍ବତକୁ ଭାରତୀୟମାନେ ପୂଜା କରନ୍ତି । ବିଦେବାନୟ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇ କହିଲୁ ‘ବାପା ଆମର କି ସୁନ୍ଦର ଦେଶ, ଯେଉଁଠାରେ ଜଳ, ସ୍ଥଳ, ବନ, ଗିରି, ଆକାଶ, ପଶୁପକ୍ଷୀ ସମସ୍ତେ ପୂଜ୍ୟ ଓ ପୂଜିତ ।’

ମୁଁ ରାଜସ୍ଥାନୀ ଶାଢ଼ୀ, କାର୍ତ୍ତିକେୟ, ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ଶାଢ଼ୀ ସବୁ ଦେଖି ରଜା ହେଉଥାଏ ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବଦଳାଇ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ସମଲପୁରୀ ଶାଢ଼ୀ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟଶାଢ଼ୀ ତୁଳନାରେ କିଛି କମ ନୁହେଁ । ସବୁଠାରୁ ଆନନ୍ଦ ବିଷୟ ଦେଖିଲି, ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ରଙ୍ଗ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଭାରତୀୟମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବସ ଆଭୂଷଣ ପରିଧାନ କରି ଅପୂର୍ବ ଶୋଭା ବର୍ଦ୍ଧନ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ଫେରୁଥିବା ସମୟରେ ନିର୍ବାଚନର ଉତ୍ତରା ବଢ଼ି ଯାଇଥିଲା । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଡାକବାଳି ଯଶ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ତିନି ଦଳ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ତିନିକୋଣୀଆ ଛକରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଡାକ ଦେଖିଥିଲେ ଯଥା ଦଳ କହୁଥାନ୍ତି କହୁଥାନ୍ତା । ଆଉ ଏକ ଦଳ କହୁଥାନ୍ତି କହୁ ଶ୍ରୀରାମ ନୁହେଁ କହୁ ମା’ଦୁର୍ଗା । ଆଉ ଏକ ଦଳ କହୁଥାନ୍ତି କହୁ କହୁଥାନ୍ତି । ଆଉ କେତେକ କହୁଥାନ୍ତି ଏସବୁ କିଛି ନୁହେଁ କହୁ କହୁକହୁକହୁକହୁକହୁ । ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପ୍ରବଳ ଭିତ୍ତ ଜମି ଥିବାରୁ ପ୍ରକୃତ କହିଲେ ତାଳ ଏ ଛକରୁ ପଲେଇ ଯିବା ନଚେତ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ରାଜନୈତିକ ହିଂସା ଘଟିପାରେ । ଆମେ ଭାରତ ଭ୍ରମଣ ସାରି ଚେନ୍ନାଇ ଫେରୁଥିବା ସମୟରେ ପୁଅ ବାପାକୁ ପଚାରିଲା ଆମ ଦେଶକୁ କ’ଣଦାବେ ରଖିଥାନ୍ତୁ କୁହାଯାଏ ଓ ହିଂସାର ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କ’ଣ ? ପ୍ରକୃତ ଇତିହାସର ଅଧ୍ୟାୟ ଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଡାକ ଦେଖିଥିଲେ ଯଥା ଦଳ କହୁଥାନ୍ତି କହୁଥାନ୍ତା ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଦୁଃଖର କହିଲେ, ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏକ କାଗା । ହିନ୍ଦୁ ଶବ୍ଦକୁ ସେ ଭାଗ ଭାଗ କରିଦେଲେ ଓ କହିଲେ ହିନ୍ଦୁ-ହିନ୍ଦୁ । ‘ହିନ୍ଦୁ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ଇତିହାସ । କୌଣସି ଦେଶର ଭାରତ ପରି ଇତିହାସ ନାହିଁ । ଯାହାକି ସର୍ବ ପୁରାତନ । ଏହା ରାମ, କୃଷ୍ଣ, ବୁଦ୍ଧ, ମହାବୀର, ଗୁରୁ ନାମକର କରୁଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ଆମର ଇତିହାସ । ଏହା ଆମର କଳା, ସଂସ୍କୃତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁରାତନ । ‘ଆଉ’ ଶବ୍ଦକୁ ଦୁଃଖରାଜକୁ ଯାଇ କହିଲେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ । ତୁମେ ଦେଶର ଯେଉଁ କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଆଥାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତୁମର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ବଜାୟ ରଖ । ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କର ତୁମେ ବିଶାଳ ଦେଶର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନାଗରିକ । ଏହା ନେତୃତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ସାଧା ପୁଅସାଧେ ଆପଣ । ‘ଏନ’ ଶବ୍ଦକୁ ଯାଇ ଦୁଃଖରାଜକୁ କହିଲେ କାତୀୟତା । ବିଭିନ୍ନତାରେ ଭରା କାଶ୍ୟୁର ଠାରୁ କନ୍ୟାକୁମାରୀ ଭାରତ ଏକ । ରହିବା, ଖାଇବା, ଚଳନା ବସ ସବୁ ଅଲଗା ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଆମେ ଏକ । ଜାତି, ବର୍ଣ୍ଣ, ରଙ୍ଗ, ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ମହାଭାରତ, ରାମାୟଣ, ଭଗବତ ଗୀତ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ସର୍ବଜନପ୍ରିୟ । ଭାରତ ତାର କାତୀୟତା ବିଭିନ୍ନ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ବଜାୟ ରଖୁଛି । ‘ତି’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଦୁଃଖରାଜକୁ ଯାଇ କହିଲେ ଦୈବତ୍ୱ । ଭାରତର ନଦୀ, ପର୍ବତ, ପଶୁପକ୍ଷୀ ସମସ୍ତେ ପୂଜିତ । ପର୍ବତ ଉପରେ ଥିବା ତିରୁପତି ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଦକ୍ଷିଣରେ ଶବରମାଳା ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଭାରତୀୟମାନେ ଉଇଲୁକାରେ କ୍ଷୀର ଦେଇ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ଭାରତର କୃଷି ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ଏକ ବାଲୁଥିବା ଭଗବାନ । ‘ସୁ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଦୁଃଖରାଜକୁ ଯାଇ କହିଲେ ଏକତ୍ୱ । ହାତ, ଗୋଡ଼, ପାଟି ଅଲଗା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ । ଆକାଶରେ ତାରକା ଅନେକ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ଏକ । ସେହିପରି ଭାରତରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଅନେକ ଲୋକ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ଏକ । ଭାରତ ସର୍ବ ଧର୍ମକୁ ସମାନ ଦିଏ । ଭାରତରେ ଧର୍ମକୁ ନେଇ ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ପାରିବନାହିଁ । ତରଳି ପୁଅ କହିଲା ବାପା ତୁମେ ଏତେ କଥା ଯଦି କାଣିଥିଲ ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀକୁ ତୁମେ ଦୁଃଖରାଜ ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ? ବାପା କହିଲେ ତୋ କଥା ଶୁଣିଥିଲେ ‘ହାତ ମଧ୍ୟେ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ’ ହୋଇଯାଉଥାନ୍ତା ।

♥ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଧିକାରୀ, ସିଡିଏ-୧୦, କଟକ, ମୋ : ୯୭୯୨୯୮୦୦୨୭

କବିତା...

|| କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ା ||

● ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ାର କବରୀ ପାଖରେ କବଳିତ କିଆଁ ହେଲି ଭାବିଭାବି ତା’ର ବାସ୍ନାରେ ବୁଡି ଭାବରେ ଭାସିଆସିଲି କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ା ବି ଭତି ଅଭିରେ ଆବୋରିନେଲା ମୋ ମନ ହସିହସି ସିଏ ହାତଠାରି ଖାଲି ଡାକୁଥିଲା ଘନଘନ ।

ଧାରଧାରେ ମୋତେ କାହିଁକି କରିଲା କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ାର ଆଶା ଧାରଧାରେ ମୋତେ ଘେରିନେଉଥିଲା ରଂଗୋଳିର ମାଲି ନିଶା ଉପାସାରେ ମୋତେ ଉଷ୍ମ ହସରେ ଘେରିତ କଲା ଯେବେ ପ୍ରେମର ପକାଣି ରଂଗରେ ରାତି ରଂଗିଣୀ ହୋଇଲା ତେବେ ।

ବିଶ୍ୱଭାରତୀର ଭାବ ବନସ୍ତରେ ଲଗେଇଥିଲା ସେ ନିଆଁ ବାଣୀବିହାର ବାଉଳା ବସନ୍ତ କରିଲା କେତେ କିମିଆଁ ରୁପାଳି ଛକରେ ଦେଖୁ ଭୁଲିଗଲି ରଂଗ ଯେତେ ଦୁନିଆଁରେ ନଂଦନକାନନେ ଚୋରାବାହାଣୀର ଅପୁମାରି ଆନନ୍ଦରେ ।

ମାରିଥିଲି ତାକୁ ଭଲପାଇବାର ଭିକା ଭିକା ମନଟିଏ ଦେଇଗଲା ଦିନେ ଦୁଃଖର ଦଗିଆ ଛାତିର ଛ’ମାଣେ ହାଏ ।

♥ ବରି,ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ) ୯୪୩୭୨୮୨୯୮୪

|| ବେଙ୍ଗଳା ||

ମେରିଖୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟେ ଦଉଡ଼ିକୁ ଚାରିପଞ୍ଚା ଛନ୍ଦା, ଚାରିପଞ୍ଚାକୁ ତୁଣ୍ଡିଲଗା ଛ’ଣା ବଳଦ ବନ୍ଧା । ପଛରୁ ପଡ଼ୁଛି କୁହାଟ, ପିଠି ଉପରେ ଉଠେଇହେଇ ବୁଲୁଛି ଗୋଟେ ଛାଟ । ଚାଲିଛି ବେଙ୍ଗଳା, ଅମଳ ହୋଇଛି କାଳିକା କ୍ଷେତକୁ ବିହନ, ଆଜିର ଭୋକକୁ ବାନା ।

|| ଗଣ୍ଡି ||

ଯୋଉ ତୁଠୁକୁ ତେଜ କି ହଳଦୀ ଗିନା କମାକୁ ଯାଏନା, ଭୁଆସୁଣୀ ସିନାନ ଶଉଚ ମନା, ଚାନ୍ଦ ବନ୍ଦାପନା, କଳସ ବୁଡ଼ିବା ମନା, ସେଇ ବେଘାଟରେ, ବେଘାଟରେ ହାମୁଡ଼ି ପିଠି ପତେଇ ପଡ଼ିଛି ଗଣ୍ଡିଟି ବିଚରା ।

|| ଗାଁର ତିନିଟି ଦୃଶ୍ୟ ||

- ଦୋହାରେ ସିଝେଇ ତା ପିଠିରେ ହରଦମ୍ବ ପିଟାଗାଲେ ମାସିକିଆ ଅଶର ଲୁଗା, ସୁତୁରା ହୁଏ ମଲିମୁତୁରା, ଛୁଆଁତା ଛାଡ଼େ ଛୁଟିକା, ମୃତିକା କନ୍ଦୁ, କଟରା; କାଶିଚନା ଧୋବାଗଣ୍ଡି ଛୁଇଁବାକୁ ମନା ଧୋବାଘାଟରେ ମୁହଁଥୁଆ ମନା ?
- ବିହଙ୍ଗପା ଦେଇ ଛକିଛି ଗହୀର ଜଳର ଭୋକ, ବଡ଼ୁ ଥିଁ, ବଡ଼ୁବଡ଼ୁ ଚାନ୍ଦ, ଝାମ୍ପ ମାରିବାକୁ ଚାକିଟି ସୁଯୋଗ । ଏଣେ ଦେଖ, କିଏ ଜଣେ ପଠାରୁ ତୋର ଲୟେଇଛି, ଶୁଖିଲାକୁ ନେଇଯିବ ଝିଙ୍କି ।
- ବିରୁହାଁ, କାହାଙ୍ଗାର,ଉତ୍ତୁକ (ମୋ) ୭୦୦୮୧୧୭୧୨୪

କିଶୋର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

|| କଳ୍ପନାର ବାଲିଘର ||

● ଡ. ଶ୍ରୀଧର ସାମଲ

ମୋ ନିରାହପଣକୁ କେଉଁ ଆଧାର ଓ ମାନଦଣ୍ଡରେ ଦୃଷ୍ଟିତର ଆଖ୍ୟାଦେଇ ନିଷିଦ୍ଧ ନେଇଗଲ, ମୁଁ ନଇଁପଡିବା ବେଳେ ମୋ ଅନ୍ୟମନସ୍କତାର ସୁଯୋଗରେ ସ୍ଥିର କରିନେଲ ଏକତରଫା ନ୍ୟାୟରେ ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ଉପରେ ଚାଣିଦେଲ ଲାୟ ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ, ଯାହାକୁ ଲିଭେଇବାକୁ ଲାଗିଗଲା ତମମ କାବନ ତଥାପି ବି ଅସମାହିତ ରହିଗଲା ପ୍ରଶ୍ନ ।

କେବେ ପଚାରିଛ ମୁଖ ଉପରେ ନଇଁପଡିଥିବା ମେଘକୁ କେଉଁ ବ୍ୟାକୁଳତାରେ ସେ ହାତ ବଢେଇଦିଏ, ଛୁଇଁବାକୁ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ବିନାସର୍ତ୍ତେ ଆକ୍ରମ କରିଯାଏ ସାରା ଆକାଶକୁ...

ଲୋଡିଯାଏ ନିଲିସ୍ତପଣରେ, କେଉଁ ବିଶ୍ୱାସରେ ସମର୍ପିଦିଏ ନିଜକୁ... ସବୁ ବାଧାବିଘ୍ନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି କାହି, ନଥାଏ ତ କିଛି ବାଛବିଚାର କି ନିବିଡତାରେ ଫରକ୍ !

କହୁକୁ ପଚାର... ସେ କିମିତି ନଇଁପଡେ ସଂକଳେକ ପାହାଚ ଫାଳରେ, ଝାଡିମାଟି ଚାଳଘର ଅଗଣା ମଝିରେ, ନଇକୁଳିଆ ପଠାରେ, ଗାଁ ମୁଖ ଯୋଖନା ତୁଠରେ; ସେ ଆସିଲେ କିମିତି ଅକ୍ଷର ଲୁଚିଯାଏ ଗାଁ କିଆରୁବା ମୂଳେ କିଛି ତ ନଥାଏ ବାଛବିଚାର !

ଆକାଶକୁ ପଚାର ସେ କାହିକି ନିବିକାର ବୋଟି ବୋଟି ତାରାଙ୍କ ଗହଣେ କେବେ ଛିଟି ପଡେନିତ ମୁଖ ଉପରେ କେବେ ହୁଏନି ତ ବିଚଳିତ ତା’ ଅସ୍ଥିତ୍ୱରେ ଲାଗେନା ତ ଦାଗ ପୂର୍ବପର ସ୍ଥିତିରେ ? କିଛି ତ ଆସେନି ଫରକ ତା’ ମହାନତାରେ ? କାହିଁ ଲାଗେନା ତ କଳଙ୍କର ଚିହ୍ନ ତା’ ସତ୍ୟତା ଉପରେ !!

♥ ସଂପାଦକ, ମୌସୁମୀ ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା (ମୋ) ୯୪୩୭୨୭୭୯୯୭

|| ବାଇଝାଳୀ ଚଉତି ||

● ଅଶ୍ୱିନୀ ଦାଶ

ବାଇଝାଳୀ ଚଉତି ଦିହକୁ ମାଉଁସ ଲାଗିଲା ବେଳକୁ ଲୁମ୍ପ କହିଲେ ଖୁସି ମରେ ତ ସ୍ୱପ୍ନ ଭଜାଗର ମନଉଥାଏ ବଣ ପଦର ତୁଣ୍ଡୁରି ପାଳା ସାଉରେ ।

କେବେକେବେ ମାଟି ଘୋଡ଼ା- ସିନ୍ଦୂରତୁା ଚରାଟ ଆଖୁରେ କୁହାଟ ଛାଡ଼େ ମନ୍ଦା ତ ପଳାଏ ପୂଲ ଡାଳିମାରେ ଝୁଲିଲ ଝୁଲେ ବନଦେବା ତୁରୀ ମହୁରୀ ଘଣ୍ଟା ମାଦକ ଖଇ ମୁଆଁରେ ବୁଦ୍ଧକୁ ଧୁଆଁ- ଗିଲେ ତ ଦେହୁରାକୁ ଦାସୀ ଆସେ ବଣପତା ଗାଁ ଗୋଟାକରୁ ହାଟପୁଟି ଝାଡ଼ାବାନ୍ଧିର ସଳମରେ ।

ପାଦକୁ ପାଉଁଜି ଅଖାକୁ ଘାଗିରି ବେହେଇ ସିଆଡ଼ୀ ନଟା ଦେବୀ ନକିଲାଏ ଗୁମୁରୁଥାଏ ହାତକୁ ଦି’ହାତ- ମନାଏ ମୁଦାରେ କର୍ଷ କୁହାଟ ଭଲୁଥାଏ...

ତେଣେ, ପଥର ଛାତିରେ ଚାଳିଆ ପକେଇ ଚିଲଉଥାଏ ବା’ ବାରବୁଲା ଚଉତି କୋଉଠି ଥାଏ କେକାଣି କାଳିଆ ବଳଦ କାଖ କୁରୁକୁରୁ କଲାପରି ପୁଲୁପୁଲୁ ସାକରେ ସକେଇ ଦିଏ ମାଦଳନାଟ... ସଲପ ଝୁମାରେ ଝୁମିଝୁମି ଫଗୁଣ ପୂଲ-ଗେଣ୍ଡୁ-ମକରନ୍ଦ ତୁଷ୍ଣଥାଏ ତ ବାଇଝାଳୀ ଚଉତି ବୋଲି ତୁଳି ତାଜର ତମକୁ ଥାଏ ଧୁର୍ ଫର୍ ଫର୍ କହୁ- ଯଭବନ- ଝାଉଁଆରେ...

♥ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର କଲୋନୀ, ରେମୁଣା ଗୋଲେଇ ବାଲେଶ୍ୱର-୧୯ ମୋ : ୯୮୭୧୭୭୭୮୦୪

କିଶୋର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

୨୭ ସୂଜନ ଆଳାପ • ସୂଜନ ଆଳାପ • ସୂଜନ ଆଳାପ • ସୂଜନ ଆଳାପ

ଭାଷାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା; ଏଇ ଦୁଇଟି ମାଧ୍ୟମରେ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରସାର ହୋଇପାରିବ : ରକ୍ଷକ ନାୟକ

ରକ୍ଷକ ନାୟକ
 ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ କବିତା ଜଗତରେ ଗୋଟେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ପଦଚିହ୍ନ । କବିତାକୁ ଗନ୍ଧ ଭଳି ଲେଖିବାର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରଖୁଥିବା କବି ରକ୍ଷକଙ୍କ କବିତାର ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନାରୁ ବାରିହୁଏ ତାଙ୍କ ନିପୁଣତା । ନିଜେ ଚଳମାନ ଜୀବନର ଛବିକୁ ସେ ରୂପ ଦେଇପାରନ୍ତି ତାଙ୍କ କବିତାରେ । କେବେ ଅସରାଏ ବର୍ଷା ପରି ତ କେବେ ଓଦାମାଟିର ବାସ୍ନା ପରି ମିଠା ଲାଗେ ତାଙ୍କ କବିତାର ସ୍ୱର । କେବେ ଧୂସର ଆକାଶର ମାୟା ପରି ତ କେବେ ଅରୁଣତାର ଛାୟା ପରି ଆବୋରି ବସେ ତାଙ୍କ କବିତା । ତାଙ୍କ ସହ ଏଥର ଆଳାପ...

ରକ୍ଷକ ନାୟକଙ୍କୁ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ପାଇଛି । ତାଙ୍କୁ ଘଟା ଘଟା ଶୁଣିଛି ।

ପ୍ରସ୍ତୁତି : ସୈରିକ୍ଷୀ ସାହୁ

■ ସାହିତ୍ୟର ଏତେ ବିଭାଗ ଥାଇ ଆଉ କବିତା କାହିଁକି ? କେମିତି ହୋଇଥିଲା ଆପଣଙ୍କ ସୂଜନର ଆଦ୍ୟସ୍ତରଣ ?

■ ମୁଁ ବାଞ୍ଛିନି, ଆପେ ଆପେ ଆସିଛି କବିତା କ'ଣ ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ କବିତା ଲେଖା ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଥିଲି । ପରେ କବିତା କ'ଣ ଜାଣିଲି । ପରେ ଅନ୍ୟ ବିଭାଗ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ହେଲା । ତେବେ କବିତା ମୋ ପାଇଁ ସହଜ । କବିତାରେ ମୁଁ ସୁହସ । ତେଣୁ କବିତାରେ ରହିଲି । ଗପ କି ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିବା ବୋଲି ନୁହେଁ । ମତେ ଲାଗେ ସେସବୁକୁ ମତେ କଷ୍ଟକରି ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼େ । କବିତା ଭଳି ବହିଯାଏନି । ଏବେ ତ ଲାଗୁଛି; ସବୁ କବିତା । ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଚା'ର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପ । ଯାହା କହିବାକୁ ଚାହଁଛି, କବିତାରେ କହିପାରୁଛି ।

ମୋର ପିଲାବେଳ କଟିଛି ଗାଁରେ । କାକଟପୁର-କୋଣାର୍କ ମଝିରେ ଗୋଟେ ଗାଁ । ପାଠକସାହି । ପିଲାବେଳେ ମୁଁ ଭାରି ଲାଜକୁଳା ଥିଲି । ପୋତାମୁହାଁ । କାହା ସହ

ମିଶି ପାଉନଥିଲି । ମନ କଥା କହିପାରୁନଥିଲି । ଗାଁର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ, ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିବେଶ ମତେ ଭଲ ଲାଗେ । ମାୟାମୟ । ମୁଁ ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ । ମତେ ଅନ୍ୟମନସ୍କ କରାଏ । କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଭାବେ । ମୋ ଭାବନା କବିତା ହେଉଗଲା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଲୁଚେଇକି ଲେଖେ; ନିଜେ ପଢ଼େ । କାହାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଦେବାକୁ ଲାଜ ଲାଗେ । ତର ବି ଲାଗେ । ମୋତାମୋତି ଭାବରେ ମୋର ଏକାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ଗୁପ୍ତ କାରବାର । କ'ଣ ଗୋଟେ ଲେଖି ପକେଇଲେ, ଦିବ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ । ଗଡ଼ ଜିଣିଲା ଭଳି ଲାଗେ । କ'ଣ ଗୋଟେ ବଡ଼ କାମରେ କଲା ଭଳି ଲାଗେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଭିନ୍ନ ଲାଗେ; ତେଣୁ କବିତା । ଏମିତି ହେଉଥିଲା ଆଦ୍ୟସ୍ତରଣ ।

■ ଆପଣଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରେରଣା କିଏ ? ସାହିତ୍ୟର ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ଭାବେ ଆପଣ କାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ?

■ ପ୍ରଥମରୁ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଥିଲା ମୋ ପରିବେଶରୁ ଏବଂ ମୋ ଭିତରୁ । ଆଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମୁଁ ଲେଖେ, ମୁଁ ହିଁ ପଢ଼େ । ଲେଖିବାର ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦ, ତୃପ୍ତି ମତେ ପାଶିରଖେ, ପ୍ରେରିତ କରେ ତାହା ଅବର୍ଷନାୟ । ପ୍ରଥମେ କ'ଣ ଲେଖୁଛି ମୋ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲା । ମୂଳ କଥା ହେଲା ମୁଁ ଲେଖୁପାରିଛି । ଏହି ଉପଲକ୍ଷି ପ୍ରକାରରେ ମୋର ପ୍ରେରଣା । ମୁଁ ପରେ ଯେତେବେଳେ କଲେଜକୁ ଆସିଲି, ମୋ କବିତା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଲି । ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ । ସେମାନେ ଖୁସି ହେଲେ । ତାଙ୍କ ଖୁସି ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା । ଏମିତି ପ୍ରେରଣାର ପରିସର ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । କେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ନାହାନ୍ତି । ଯାହାକୁ ପଢ଼ିଲି, ଶିଖିଲି, ବଢ଼ିଲି; ସେମାନେ ମୋର ଗୁରୁ ହେଉଗଲେ । କହିବାକୁ ଗଲେ ମୋର ଗୁରୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଗଣନ । ମୋଠୁ ସାତସାନ ପିଲାଙ୍କ ଲେଖା ମତେ ଛୁଇଁଲେ ସେ ମତେ ଗୁରୁ ଭଳି ଲାଗେ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ କମ୍, ପରୋକ୍ଷରେ ବେଶୀ; ସବି

■ ଅନ୍ଧରେ ରକ୍ଷକ ନାୟକ
 ଜନ୍ମ : ୧୮ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୯୬୩
 ପିତା- ଏସ୍.ଏସ୍.ଏସ୍. ନାୟକ
 ମାତା- ପାର୍ବତୀ ନାୟକ
 ସ୍ତ୍ରୀମା ଠିକଣା : ପାଠକ ସାହି,
 ସୋରଭା, ନୟାଗଡ଼, ପୁରୀ-
 ୭୫୨୧୦୭
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଠିକଣା : ଡି-୧,
 ରାଜଭବନ କଲୋନୀ, ଯୁନିଟ୍-୮,
 ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୮
 (ମୋ) ୯୪୩୭୧୭୧୪୪୦
 ବୃତ୍ତି : ଓଡ଼ିଆ ସୂଚନା ସେବା, ଓଡ଼ିଶା
 ସରକାର (ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ)
 ସଂପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ
 ସଂସ୍କୃତି), କିଟ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ/
 କିଟ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମୂହ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

■ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ :
 କବିତା
 ୧. ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉଡ଼ାଣ (୨୦୦୦) କବିତା
 ୨. ବ୍ରହ୍ମଶିଳା (୨୦୦୩) କବିତା
 ୩. ବୀଳ ବିକ୍ଷେପ (୨୦୦୭) କବିତା
 ୪. ଅସରନ୍ତି ଅଗାଧରା (୨୦୧୧) କବିତା
 ୫. ଆଉ ସବୁ ସାକ୍ଷାତରେ (୨୦୧୪) କବିତା
 ୬. ଅନୁଷ୍ଠା ଅହର୍ଦ୍ଦିଶ (୨୦୧୫) କବିତା
 ୭. ଅର୍ଚ୍ଚିତ ଅନର୍ଚ୍ଚିତ (୨୦୧୬) କବିତା
 ୮. ଶେଷହୀନ ସଂତରଣ (୨୦୧୯) କବିତା
 ୯. ଅମିତ୍ର ଅନ୍ଧାର (୨୦୧୯) କବିତା
 ୧୦. ବିସ୍ମୟାନ (୨୦୨୦) କବିତା
 ୧୧. ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ତର (୨୦୨୧) କବିତା
 ୧୨. ନାନାଦି ନିରବତା, (୨୦୨୨) କବିତା

୧୩. କେତେବେଳେ କୋଉଥା (୨୦୨୩) ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ
 ୧୪. କହିଲେ ନସରେ (୨୦୨୪) କବିତା,
 ୧୫. ସବ ବନ୍ଦରଗାହେଁ ମୋ ସ୍ୱାଗତମ୍ (୨୦୧୭) ହିନ୍ଦୀ ଅନୁବାଦ (ଡଃ.ଶଙ୍କର ଲାଲ ପୁରୋହିତ) କବିତା

■ କେମିତି ଥିଲା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶର ଅନୁଭୂତି ? କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ

କ'ଣ ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲି । ମୋର ନିକସ୍ୱ ଯାତ୍ରା, ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଯାତ୍ରା ବୋଲି । ଅବଶ୍ୟ ପରେ ଜାଣିଲି । ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଆଦର୍ଶ ହେଲା; ମୋର କିଛି କହିବାର ଅଛି । ମୋ ସମୟକୁ କିଛି ଶୁଣାଇବାର ଅଛି । ଏହା ବାବ୍ଦ, ଯାତ୍ରା ପଥରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଆଦର୍ଶ ଯୋଡ଼ି ହେଉଛି । ପୁଣି ଯାଉଛି । ନୂଆ ଆସୁଛି । ବଦଳି ଚାଲିଛି । ଯାତ୍ରା କିନ୍ତୁ ଅବ୍ୟାହତ । ଯାତ୍ରା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥିର ସତ୍ୟ ।

କବିତାରେ କାହାର ମାନସିକତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଂଭବ । କବିତା ବହୁତେ ମାନସ ବ୍ୟାପାର । ତେଣୁ ସଂଭବ ହେବନି କେମିତି ! ତେବେ କବିତାର ସେଭଳି ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥିବା ଦରକାର । ବହୁକୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଥିବା ଦେବତାକୁ ଚିହ୍ନିବାହେବ ।

ମା'ଙ୍କ ସହ କବି...

ଆଦର୍ଶ ନେଇ ଆପଣଙ୍କର ଏ ଯାତ୍ରା ? ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ କି ?

■ ଆଗରୁ କହିଛି ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶର କଥା । ଆନନ୍ଦ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ଉଭୟର ଅନୁଭୂତି ଅନନ୍ୟ । ନିଜକୁ ସଂପ୍ରାପ୍ତିତ କରିବା, ସାରା ଜଗତରେ ଖେଳେଇ ହେଉଯିବାର; ପୁଣି ଗୋଟେ ବିନ୍ଦୁରେ ମୋକ୍ଷ ପାଇଯିବାର ଭାବ । ବିଭୋର । ମୁଁ

■ ସୂଜନଶୀଳତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାରତାର ଅଭାବ ଏକ ବିରୋଧାଭାସ ଭଳି ମନେ ହୁଏ, କ'ଣ କହିବେ ?

■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ ଆପଣ କେତେ ଆଶାବାଦୀ ? କ'ଣ କଲେ ସାହିତ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ ?

■ ଏକମାତ୍ର ପୁସ୍ତକ ଚିର ଉଦାର । ଆକାଶ ଭଳି, ସମୁଦ୍ରଭଳି । ସୂଜନଶୀଳତା ଓ ଉଦାରତା ପାଖାପାଖି ଶବ୍ଦ, ଅର୍ଥରେ । ଯେଉଁଠି ଅଭାବ ଅନୁଭୂତ ହେଉଛି, ସେଠି ସୂଜନଶୀଳତାରେ ନିଷ୍ପନ୍ନ ଖରଚା ଅଛି ।

■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ ମୁଁ ବହୁତ ଆଶାବାଦୀ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ତେବେ ସାହିତ୍ୟର ଆଧାର ଭାଷାକୁ ବଡ଼ତରାକୁ ପଢ଼ିବ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରସାର ଘଟେଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଲୋକଙ୍କର ଭାଷାପ୍ରୀତି ରହିଲେ ସିନା ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିବେ ! ସାହିତ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଆଦର କରିବେ । ଏବେ ଆମ ପାଖରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଉପଲବ୍ଧ । ସାହିତ୍ୟକୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗ ଦରକାର । ଭାଷାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା: ଏଇ ଦୁଇଟି ମାଧ୍ୟମରେ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରସାର ହୋଇପାରିବ ।

■ କୁହାଯାଉଛି ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଂକଟରେ । ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ମାର୍ଗ ସାହିତ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି କରାଯାଇ ପାରିବ କି ?

■ ଲେଖକ ଜୀବନରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ୱ କେତେ ? ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କେଉଁ ବାହାରିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ବୋଲି ଆପଣ ଚାହଁବେ ?

■ ହଁ, ଆମ ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଂକଟରେ । ଘୋର ସଂକଟରେ । ସଂକଟ ମୋତର ବିଦିଧ ମାର୍ଗ ରହିଛି । ସାହିତ୍ୟର ଭୂମିକା ସୀମିତ । ମୁଁ ଭାବୁଛି, ସାହିତ୍ୟ ସେ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରୁଛି ।

■ ଲେଖକ ଜୀବନରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି । ପୁରସ୍କାର / ପ୍ରଶଂସା କାହାକୁ ଭଲ ଲାଗେନି ! କିନ୍ତୁ ଏହା ଆପେ ଆପେ ଆସିଲେ, ଚା'ର ମନା ନିଆରା । ନିଜେ ଫୁଲମାଳ କିଣି, ନିଜ ବେକରେ ପକାଇଲେ, ଅପରାଧ / ପାପ ଭଳି ଲାଗେ । ବାଣୀ ? ହଁ, ଏବେ ଭାବୁଛି, ଗୋଟେ ବାଣୀ ଯାଉ । “ମୁଁ ତୁମ ଭିତରେ ମୋ ଭଳି, ତୁମେ ମୋ ଭିତରେ ତମ ଭଳି ରୁହ ।” ♥♥

■ କବି ହେବା ପଛରେ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ସ୍ୱାକୃତି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ସବୁ କ'ଣ କାରଣ ଥାଏ ? କବିତାରେ କାହାର ମାନସିକତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଂଭବ କି ?

■ ଆମେ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ । ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ସ୍ୱାକୃତି ନିହାତି ଦରକାର । କବି ହେଇ ଯଦି ମିଳିପାରୁଛି, ଭଲ କଥା । ତେବେ କବିତାର ବଡ଼ ଗୁଣ ହେଲା ଆତ୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ନିଜ ସହ ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଏ କବିତା । ଏଭଳି ପ୍ରଥମେ ହେବା ଦରକାର । ତା'ପରେ ଆଉ କିଛି ।

ସୁଖୀ ପରିବାର : ପ୍ରାଣପ୍ରିୟା ପତ୍ନୀ, ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଙ୍କ ଗହଣରେ କବି ରକ୍ଷକ ନାୟକ ...

ସମ୍ବଳିତ ହେବାର ବିରଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ।

ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଚକ୍ର ନିତ୍ୟ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ ଅନୁପମା ଭୂୟାଁ

‘ବୃକ୍ଷ ସୁଖ ମିଶାମିଶି ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାରେ, କିଏ କେଉଁଠାରେ ବେଶୀ ଭାଗ୍ୟ ଅନୁସାରେ’ - ପଲ୍ଲୀକବି ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳଙ୍କ ଏହି କାବ୍ୟକ୍ରମ ଓ ବେତନାଦାୟୀ ଧାଡ଼ିଟି ମନେପଡ଼ି ଯାଉଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଝାଡ଼ୁଖଣ୍ଡରୁ ସପରିବାର ଓ ଅନ୍ୟ ଏକ ପରିବାରର ଦୁଇଜଣ ସର୍ବମୋଟ ଛଅଜଣ ଲୋକଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ପୂର୍ଣ୍ଣଚକ୍ରରେ ପରଲୋକ ହୋଇଛି । ତେବେ ଏହି ହତଭାଗ୍ୟ ଯାତ୍ରୀମାନେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକରନ୍ତାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଅଭିମୁଖେ ପୁରୀ ଆସିଥିଲେ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଇଟି ପରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଗଲା । ଦୁଇଟି ଶିଶୁ ଧର୍ମଶାଳା, ସମସ୍ତେ ପରଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୋଲିସ୍ ଓ ମୃତକଙ୍କ ମୋକ୍ଷାଭିଳାଷୀ ଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ବର୍ଦ୍ଧିତ କରି ଦେଉଥିଲେ । ଜନ୍ମ କେଉଁଠି ? ଆଉ ଜୀବନ ଦାପ ଅକାଳରେ ନିର୍ବାପିତ ହୋଇଗଲା ମଧ୍ୟ କେଉଁଠି ? ଠିକ୍ ଦୁଇମାସ ତଳେ ସେହିପରି ଏକ ଛାତିଅରା ଘଟଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟବେଦୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଭିତରୁ ସାତଟି ପରିବାରର କେହି ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଏକ କୋଉଥା ପ୍ରଶ୍ନିତ ଉଠେ ଭଗବାନଙ୍କୁ

ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିନଥିଲେ କାହିଁକି ? ଏମିତିରେ ବର୍ଷ ତମାମ ପୁରୀ ଅଭିମୁଖେ ଅନେକ ଗଡ଼ି ଦୁର୍ଘଟଣାର ମୁହାଁଟ ଖବର ଦେଖୁ । କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥାଏ । ମଣିଷ ରକ୍ତମାଂସର ଶରୀର ପାଇଛି ଅର୍ଥ ସେ ବେଦବଦୀ ହୋଇପାରେ । କାହାର ପକ୍ଷ ନେଇ ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶପାରିଥାଏ ହୁଏତ ନିଶ୍ଚର କେତେବେଳେ କୌଣସି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଭାବେ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ସମର୍ପି ଶୁଣିବ ପ୍ରାଣ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଏପରି ଅକାଳ ପରଲୋକ କାହିଁକି ହୋଇଯାଏ ? ଜୀବନ ଅଛି ତ ମୃତ୍ୟୁ ନିଶ୍ଚିତ । ତେବେ ସେ ସବୁ ଭିତରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ

ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ ମାନସପତକ କିଛି ଦିନ ଭାରକ୍ରାନ୍ତ କରିଥାଏ । ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଏକ ମନ୍ତବ୍ୟ ମୋର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ ନିର୍ମାଳ୍ୟ ଚିକିତ୍ସ ପାର ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟ କରୁଥିବା ଅଭିମୁଖେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅକାଳରେ ଜୀବନ ଦାପ ଅଧା ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଯାଏ କିପରି ? ଯେଉଁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ ସେ କ'ଣ ଋକ୍ଷା କରିପାରିଲେ ନି ? କେତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିପରି ହୋଇଗଲା ନିୟତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଯାଏ । ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ, ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱଜନଙ୍କ ଶୋକାକୁଳ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖିବାହାରୀ ମାନଙ୍କୁ ବିରଳିତ କରିଦିଅ । ମନରେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ

ଦିନ ଦି ପ୍ରହରରେ ଅନ୍ୟକୁ କ୍ଷମଣ ହତ୍ୟାକରି ଫେରାର ହୋଇଯାଉଥିବା ଅପରାଧୀ ମାନଙ୍କର କେଉଁଠି ତ ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଇନଥାଏ କାଁ ଭାଁ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ମୁହଁରେ ଭୟାନକ ଏସିଡ୍ ପକାଇ ଜଣକ ଜୀବନକୁ ତମାମ ଜୀବନରେ ନର୍ଦ୍ଦେଶ ପରିଣତ କରିଦେଉଥିବା ଆତତାୟୀ ଫେରାର ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିବାବେଳେ କାହିଁ ଭାଗବାନ ତ କେଉଁ ସିଧା ସଳଖ ବନ୍ଧୁ ଦେଇନଥାନ୍ତି ? ଶିଶୁ କାବ୍ୟରେ ଅପରିଶ୍ରମ ପରି ବିଷ ମିଶାଉଥିବା କୁଖ୍ୟାତ ଚରିତ୍ର ମାନଙ୍କର ତ କାହିଁ କିଛି ହୋଇଯାଉନାହିଁ । (ଅବଶିଷ୍ଟା ଗପ୍ୟା ୭ରେ)

ପ୍ରଦୋଷ ମିଶ୍ର
ଦିନେ ଦେଖୁଦେଖୁ ମୋ
ଚାନ୍ଦମ୍ ଲାଜନରେ ଆଖୁ
ପଡ଼ିଗଲା । ଲେଖାଥିଲା, ସାର,
ଅନେକ ଦିନ ହେବ ମୁଁ ଜଣେ
ପ୍ରଦୋଷ ମିଶ୍ରକୁ ଖୋଜୁଛି ।
ଏବେ ଫେସ୍‌ବୁକ୍‌ରେ ଏମିତି ନାଁ
ଟିଏ ପାଇଗଲି । ୧୫ ବର୍ଷ ତଳେ
ଗୋଟେ ଗଜ ମୁଁ ପଢ଼ିଥିଲି,
କଲେଜରେ ପଢୁଥିଲା ବେଳେ ।
ଗପର ନାଁ ମନେନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ବିଷୟବସ୍ତୁ ଏହିପରି । ଆପଣ
ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ
ଆଆନ୍ତି, ଦୟାକରି ମୋର
ମୋବାଇଲ ନମ୍ବରରେ ଫୋନ୍
କରିବେ । ଭାରି ମନ ଡାକୁଛି,
ଆପଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାହେବା
ପାଇଁ । ସେତେବେଳର ଛାତ୍ର ମୁଁ,
ଆଜି ଜଣେ ହିନ୍ଦୀ କ୍ଷୁଦ୍ର
ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ । ଯଦି ସେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣ ନୁହନ୍ତି, ତେବେ
କ୍ଷମା କରିବେ ।

ପ୍ରିୟ ପାଠକ-୧୫
କାବନରେ କେବେକେବେ ଏମିତି
ଘଟଣା ଘଟିଥାଏ, ଯାହା ସମୟର
ଗର୍ଭରେ କେବେ ବି ଲୋପପାତ
ପାରେନା । ହଠାତ୍ ମନକୁ ଆସିଗଲେ,
ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଠିଆ କରାଇଦିଏ ।
ସତରେ କଣ ସେ ଲେଖାଟି ଏତେ
ତମ୍ବୁର ହୋଇଥିଲା ? କେବେ କେହି
କଣେ ବି ଆମ୍ଭେ, ପ୍ରଶ୍ନାତ୍ମକ କିମ୍ପା
କେହି ବି ଫୋନ କରିନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ତ
ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି ସେ ଗଜ କଥା । ମୁଁ ତ
ମନରେ ମନେରଖିଲା ପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
ଘଟଣାଟିଏ ଆଦୌ ନଥିଲା ।
ସେଦିନ ଘରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲି,
ଅନେକ ଦିନର ଅନୁପସ୍ଥିତ ପରେ ।
କମ୍ପାନୀ କାମରେ ବିଦେଶ ଯିବାକୁ
ପଢ଼ିଥିଲା । ପାଖରେ ଖୁବ୍ ଗୁଡ଼ାଏ କାମ
ବାକି ପଢ଼ିଥିଲା । ତରତର ହୋଇ
ବାହାରି ପଢୁଥିଲି କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ । ହଠାତ୍
ସହଧର୍ମଣୀ କହିଲେ, ଦିଲ୍ଲୀରୁ
କେହିକଣେ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ ଦୁଇଥର ।
ତୁମ ସଙ୍ଗେ କଥା ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା
ଅଛି । ଆଜିର ଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ
ତାଙ୍କୁ ମୁଁ କହିଥିଲି ।
ମୁଁ ତାଙ୍କ କଥାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦେଇନଥିଲି । ଯାହାର ଦରକାର ସେ
ନିଶ୍ଚୟ ଆଉଥରେ ଖୋଜିବେ । ସେଦିନ
ଅନ୍ୟ ଆଡ଼େ ଧ୍ୟାନ ନଦେଇ କାମଖାନାକୁ
ବାହାରିଗଲି । ଫେରୁଫେରୁ ରାତି
ଏଗାର ।
ପଢ଼ି କହିଲେ, ଓଃ, କି ବିରକ୍ତିକର
ଲୋକ କେଜାଣି । ପୁଣି ଦୁଇଥର ଫୋନ୍
କଲେଣି ।
ତାଙ୍କ କଥାକୁ ପୁଣି ଏଡ଼ାଇଦେଲି ।
ଖୁବ୍ ହାଲିଆ ଲାଗୁଥିଲା । ରାତି
ବୋଧହୁଏ ବାରଟା ବାଜୁଥିଲା । ଆଖୁ
ଦୁଇଦୁଇ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଲମ୍ବାଖ
ଫୋନ୍ ରିଂ ହେଲା । (ସେତେବେଳେ
ମୋବାଇଲ ନଥିଲା । କମ୍ପାନୀର ଫୋନ୍
ବି ଅଲଗା ଥିଲା)
ଆଜ୍ଞା, ପ୍ରଦୋଷ ବାବୁ କହୁଛନ୍ତି ?
(ହିନ୍ଦିରେ ପଢ଼ାଉଥିଲେ)
ଆଜ୍ଞା ।

ସାର୍, ଅନେକ ଦିନ ହେବ ମୁଁ ଜଣେ ପ୍ରଦୋଷ ମିଶ୍ରକୁ ଖୋଜୁଛି ...

ଓଃ, ଭାରି ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି ଆପଣ ।
ସଦାବେଳେ ଏମିତି ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହନ୍ତି ବୋଲି
ଶୁଣିଲି । ତେବେ ଲେଖାଲେଖି କରୁଛନ୍ତି
କେତେବେଳେ ?
ଲେଖାଲେଖି କଥା ଶୁଣିଲେ,
କେଜାଣି କାହିଁକି ଆଖୁରୁ ନିଦ ହଳିଯାଏ ।
ବିରକ୍ତ ଭାବ ଆସେନି । ତେବେ ହିନ୍ଦି
ଭାଷା ଲୋକ ଜଣେ କାହିଁକି ବା ଫୋନ୍
କରିବେ ? ଅବଶ୍ୟ ସେତେବେଳେ
ମୋର କିଛି ଗଜ, ହିନ୍ଦିରେ ଅନୁଦିତ
ହୋଇ, ଭଲ ଭଲ ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଥାନିତ
ହୋଇ ସାରିଥାଏ ।
ମୁଁ ପଚାରି ପାରିଲିନି, ଆପଣ କିଏ
ବୋଲି । କହିଲି, ଲେଖିବାପାଇଁ କଣ
କିଛି ସମୟ ଥାଏକି ଆଜ୍ଞା ।
କେତେବେଳେ, କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବି
ସେ ତା'ର ବାଟ ଖୋଜି ବାହାର
କରିଦିଏ ।
ଠିକ୍ କଥା, ପାଠକର ଅବସ୍ଥା ବି
ସେମିତି, ସମୟଟା ଯେତେ ଅସୁବିଧିକର
ମନେହେଲେକି, ତାକୁ ଆୟୋଜିତ
କରୁଥିବା ଘଟଣାର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଖୋଜି
ପାଇବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇପଡ଼େ । ଆପଣ
ତ ବିଦେଶରେ ଥିଲେ । ଏତେ ଗୁଡ଼େ
ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ଯୈର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଣି
ରଖିବା ବି କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ଆଜିର
ତାରିଖକୁ ମୁଁ ମନେରଖୁଅଛି । ରାତି
ବେଶି ହେଲେ ବି ଅପେକ୍ଷା
କରିପାରିଲିନି । କହିବାକୁ ତ ବେଶ୍ କିଛି
ଥିଲା ।
କୁହନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞା । ଆପଣଙ୍କ କଥା
ଶୁଣିଲାପରେ କଣ ନିଦ ଆସନ୍ତାକି ?
ତା ପରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାଙ୍କ
କଥା । କେଜାଣି କେତେ ସମୟ ।
ଗଢ଼ିବି କଣ ଏତେ କଥା ଅଛିକି ?
ତା'ର କଳେବର ତ ସେମିତି ବେଶି
ନୁହେଁ । ସେ ଏତେ କଥା ଆଣିଲେ
କୁଆଡ଼ ? ମୁଁ ନିଜେ ତ ସେ ସବୁ
ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିନଥିଲି । ସେ କହିଲେ, ମୁଁ

ଏମିତି ଗଜ ଗୋଟେ ମୁଁ ଲେଖୁଥିଲି ତ । କେତେ ବର୍ଷ ତଳର
କଥା । ଆଜିକାଲି ତ ବେଶ୍ କିଛି ଗଜ ଅନୁଦିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ
ପାଇ ସାରିଲଣି । ଏତେ ପୁରୁଣା ପତ୍ରିକା ମୋ ପାଖରେ
ଥିବତ ? ତା ପୁଣି କେଉଁ ପତ୍ରିକା ଜଣାନାହିଁ । ସେଦିନ ପୁରୁଣା
ନଥିପଡ଼ି ଘଣ୍ଟାଘଣ୍ଟି କଲି । ଘର ଅଳିଆ ହେଉଥିବାରୁ ଗାଳି
ଶୁଣି, ଏ କାନରେ ପୁରାଇ ସେ କାନରେ ବାହାର କରିଦେଲି ।
ହେଲେ ମିଳିଗଲା । ଫୋନ୍ କଲି ଦିନେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ।
ଫୋନ୍‌ରେ ଜଣେ କିପରି ନତମୁଖକ ହୋଇପାରେ, ତାହା
ସେଦିନ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲି ।

ପ୍ରିୟ ପାଠକ
ତା ପୁଣି କେଉଁ ପତ୍ରିକା ଜଣାନାହିଁ ।
ସେଦିନ ପୁରୁଣା ନଥିପଡ଼ି ଘଣ୍ଟାଘଣ୍ଟି
କଲି । ଘର ଅଳିଆ ହେଉଥିବାରୁ ଗାଳି
ଶୁଣି, ଏ କାନରେ ପୁରାଇ ସେ କାନରେ
ବାହାର କରିଦେଲି । ହେଲେ ମିଳିଗଲା ।
ଫୋନ୍ କଲି ଦିନେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ।
ଫୋନ୍‌ରେ ଜଣେ କିପରି ନତମୁଖକ
ହୋଇପାରେ, ତାହା ସେଦିନ ମୁଁ ଅନୁଭବ
କରିଥିଲି ।
ତା ପରେ ମୋ ପାଖରେ ଦଶ
ହଜାର ପହଞ୍ଚିଗଲା, ଅଗ୍ରୀମ । ଏବେ
ଫିଲିମ୍ ହେବ । ସବୁ ଠିକ୍ ଠାକ୍
ଚାଲିଲା । ସୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ବି ହେଲା,
ରାଜସ୍ଥାନରେ । ହଠାତ୍ ଆସିଗଲା
କରୋନା ମହାମାରୀ । ସମସ୍ତେ କିଏ
କୁଆଡ଼େ ଗାଏବ । ହିରୋଇନ୍ ବି
ନିରୁଦ୍ଧିତ ।
ଆଉ ତ ଫୋନ୍ କିଛି ଆସିନି । ତା
ବି ବଦଳିଗଲା ବୋଧହୁଏ ।

କାହାଁ ଗଢ଼ିତ ମୋତେ ଅକ୍ତାନ୍ତ କରି
ରଖୁ, ବର୍ଷ ବର୍ଷ । ତା'ର ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦ
ମନେ ରହିଥାଉ ଅନ୍ତତଃ ଆପଣଙ୍କୁ
କହିଦେଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ତା ପରେ ସେ କହି
ଚାଲିଲେ, ବିଷୟବସ୍ତୁ, ତା'ର
ତମ୍ବୁରୀତା, ଆଉ ସେ କରିଥିବା
ଗଦ୍ୟବସ୍ତା ଉପରେ । ମୁଁ ଥିଲି କେବଳ
ଶ୍ରୋତା, ଜଣେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିକର ।
ଧନ୍ୟବାଦ ଆପଣ ଏମିତି ଲେଖି
ଚାଲନ୍ତୁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଜଣେ ବିମୁଖ
ପାଠକ ହୋଇ ଥାଏ ।
ଆପଣ ?
ମୁଁ 'ରତ୍ନପୁସ୍ତକ ଭାରତୀ'ର
ସଂପାଦକ...
- ଓଃ, ନା ବି ପଚାରି ପାରିଲିନି ।
ଅଭିପ୍ରାୟ ହେବ । କହିପାରିଲିନି ଯେ,
ମୋ ଗଜ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବାର
ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ୍ ବୋଲି । କାରଣ
ମୋ ପାଖରେ ସମସ୍ୟା, ଅନୁବାଦର ।
ଯେଉଁଠି ଅନେକ ସମୟରେ, ଅନ୍ୟ
କିଛି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ସେଠି, ମୁଁ
ତ ସାଧାରଣ ଲୋକଟିଏ ମାତ୍ର ।
- ଫେସ୍‌ବୁକ୍ ଦେଖିବାରେ ମୋର
ଆଗ୍ରହ ଖୁବ୍ କମ୍ । ସେଥିରେ ଥିବା

କାହାଁ ଗଢ଼ିତ ମୋତେ ଅକ୍ତାନ୍ତ କରି
ରଖୁ, ବର୍ଷ ବର୍ଷ । ତା'ର ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦ
ମନେ ରହିଥାଉ ଅନ୍ତତଃ ଆପଣଙ୍କୁ
କହିଦେଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ତା ପରେ ସେ କହି
ଚାଲିଲେ, ବିଷୟବସ୍ତୁ, ତା'ର
ତମ୍ବୁରୀତା, ଆଉ ସେ କରିଥିବା
ଗଦ୍ୟବସ୍ତା ଉପରେ । ମୁଁ ଥିଲି କେବଳ
ଶ୍ରୋତା, ଜଣେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିକର ।
ଧନ୍ୟବାଦ ଆପଣ ଏମିତି ଲେଖି
ଚାଲନ୍ତୁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଜଣେ ବିମୁଖ
ପାଠକ ହୋଇ ଥାଏ ।
ଆପଣ ?
ମୁଁ 'ରତ୍ନପୁସ୍ତକ ଭାରତୀ'ର
ସଂପାଦକ...
- ଓଃ, ନା ବି ପଚାରି ପାରିଲିନି ।
ଅଭିପ୍ରାୟ ହେବ । କହିପାରିଲିନି ଯେ,
ମୋ ଗଜ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବାର
ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ୍ ବୋଲି । କାରଣ
ମୋ ପାଖରେ ସମସ୍ୟା, ଅନୁବାଦର ।
ଯେଉଁଠି ଅନେକ ସମୟରେ, ଅନ୍ୟ
କିଛି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ସେଠି, ମୁଁ
ତ ସାଧାରଣ ଲୋକଟିଏ ମାତ୍ର ।
- ଫେସ୍‌ବୁକ୍ ଦେଖିବାରେ ମୋର
ଆଗ୍ରହ ଖୁବ୍ କମ୍ । ସେଥିରେ ଥିବା

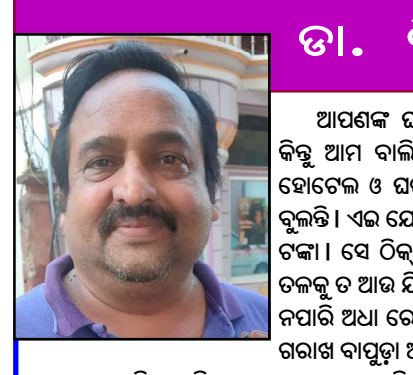
ଆଲୋଚନା
ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ମହାପର୍ବ ସାଧାରଣ
ନିର୍ବାଚନ ଚାଲିଛି । କେତୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଶେଷ
ଏବଂ ଆହୁରି କେତୋଟି ହେବାକୁ ଅଛି । ଏହା
ଆମ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ । ହେଲେ, ଏହାର
ନୀତି ନିୟମ, ଆଚରଣରେ ଏତେ ଅବକ୍ଷୟ
ହୋଇ ଚାଲିଛି ଯେ, ନିର୍ବାଚନ ଆସିଲେ
କ୍ଷମତା
କନ୍ଦକ ଏବଂ ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟ ଅବକ୍ଷୟ ଖୁବ୍
ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ
ଭାବେ ଫୁଟି ପ୍ରତିଭାତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହିଗୁଡ଼ିକ
ତର୍କନା କରି ଲୋକମାନେ ଯଦି କେବଳ ମନେ
ରଖନ୍ତେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ନିର୍ବାଚନରେ ସଠିକ୍ ଭାବେ
ପ୍ରାର୍ଥା ଚୟନ କରି ପାରନ୍ତେ । କ୍ଷମତା
ଲିପିପ୍ର
ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସହ ଭୋଟରମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଏତେ
ବିଶ୍ୱାସୀଳ ହୋଇ ଉଠୁଛି ଯେ, ଗଣତନ୍ତ୍ର
ସଦା
ସର୍ବଦା କାଠଗଡ଼ାରେ ଠିଆ ହେଉଛି । ଏହାର
ଯତ୍ନ କିଛିଟି ଆଲୋଚନା, ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧର
ଲକ୍ଷ୍ୟ ।
ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ରୋଗ ବହୁତ ।
ଏହାକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଏହାଏ କେହି
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଠି ଦଳ ଭଲ
ଲାଗିଲେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥା ଭଲ ନଲାଗି ପାରନ୍ତି,
ଅବା ପ୍ରାର୍ଥା ଭଲ ଲାଗିଲେ ତାଙ୍କ ଦଳ ଭଲ
ନଲାଗି ପାରେ । କେବେ କେହି ଦେବଦୂତ
ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରାର୍ଥା ଭାବେ ଆସନ୍ତି, ଯାହାକର
ଉପଯୋଗିତା ବି ବାସ୍ତବରେ କିଛି ନାହିଁ । ସିଏ
ପୁଣି ଯଦି ସ୍ୱାଧୀନ ତେତା ନହୋଇ କେଉଁ ଏକ
କାରଣକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇ ଆସିଥିବା ତେବେ
ତାଙ୍କୁ 'ଦେବ ଦୂତ' କହିବା ଶୋଭନୀୟ
ହେବନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ, ଯଦି ଅଜ୍ଞ ଭୋଟ
ବ୍ୟବଧାନରେ କେଉଁ ଦଳ ସରକାର ଗଢ଼ିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରେ, ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼େ
ସେହିମାନଙ୍କର । ସେତେବେଳେ କୋଟି କୋଟି
ଟଙ୍କାରେ ବେପାର ଚାଲେ ଅବା ପଦ ପଦବା
ଦେବା ନାଁରେ ମୂଲତାଳ ହୁଏ । ଏସବୁର
ନିଜର ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ଖୁବ୍ ବେଶି
ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ଆମକୁ ଭଲ ଲୋକ
ମିଳିବା ଖୁବ୍ କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଏ । ଆମେ
'ଖରାପ ଲୋକ' ଆଉ 'ତା'ଠୁଁ ଖରାପ ଲୋକ'
ଭିତରୁ କଣକୁ ବାଛୁ, 'ଭଲ ଲୋକ' ପାଇବା
ଏକ ଅସମ୍ଭବ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇପଡ଼େ । ଭଲ
ଲୋକଟିଏ ରାଜନୀତିକୁ ଆସିଲେ ଆମେ ଭୋଟ
ଦିଅନ୍ତେ, ସିଏ ଆସିଲେ କଣ ବର୍ତ୍ତମାନର
ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏଠିଠି ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ । ଆମ
ଭିତରେ ବି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଲୋକ
(ଭୋଟର) । କେତେ ଲୋକ ପାଞ୍ଚ ଶହ କି
ସାତ ଶହ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରୀ ତ କେତେ ୫ କି ୭

ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ : ଏକ ଆହ୍ୱାନ

ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରୀ
ହୁଅନ୍ତି । ଯିଏ ଲକ୍ଷରେ
ବିକ୍ରୀ ହୁଅନ୍ତି, ତାଙ୍କର
ତତ୍ତ୍ୱରତା ବେଶି । ସିଏ
କାହାକୁ ୫୦୦ କି
୭୦୦ ଦେଇ ନିଜେ
ବହୁତ ହାତେଲେବେ ।
ପୁଣି ଦଳେ ଅନେକ
କାରଣକୁ ଜଣକ ପକ୍ଷର
ହୋଇଯିବେ ଏବଂ
ତାହିଁବେ ଯେ, ସେମାନେ
ଯାହାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି
ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଚାହାଁନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟର
ସ୍ୱାଧୀନତା
ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉ । ପାଞ୍ଚ
ବର୍ଷ
ଧରି, ସବୁ ସ୍ୱାର୍ଥ ହାସଲ ହେବ ତାଙ୍କର ।
ବିଚାର, ତାଙ୍କ ଅନୁଗତମାନେ, ତାଙ୍କ
ହଳିଆ
ମୂଲ୍ୟା ପରି ତାଙ୍କର ଦୁଆରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବେ
ଆକାବନ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ
ଅଧିକୃତ
ପରିସ୍ଥିତି । ପୁରୁଣା ରାଗ ମେଝେଇବାକୁ
କିଏ
କାହାକୁ ପକ୍ଷର ହୋଇଗଲାଣି ତ ଅନ୍ୟ
କେଉଁଠି
ଶତ୍ରୁ ଯଦି ଜଣକ ଦଳରେ କାମ କରୁଛି
କଣେ
ଦୃଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବେ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଦଳକୁ
ସହଯୋଗ
କରିବ । ସେତେବେଳେ, ଏହିମାନେ
ବୁଝନ୍ତି
ନାହିଁ ଯେ, ଉପର ଭାଗରେ ଦୁଇ ଦୁଇ
ନେତା
ମିଶି ଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଖୁବ୍ ଅଧିକ । ଶତ୍ରୁତା
ମୂର୍ଖତା ଆଉ ମିତ୍ରତା ସ୍ୱାର୍ଥପର ଚତୁରତା,
ଏହାହିଁ ଆମ ରାଜନୈତିକ ଦୃଶ୍ୟପଟ ।
ଗତକାଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦଳର ଛାତ୍ର
ତଳେ ନିଜର ଅସ୍ଥିତ କାହିଁର କରୁଥିବା
କଣେ
ବହୁ ପରିଚିତ ନେତାର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ସାମାନ୍ୟ
ବିଚାରୁ
ଆସୁ ଆସୁ ସିଏ ଦଳ ବଦଳେଇ ଦିଅନ୍ତି ।
କିଛି ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଚାହୁଁବାର ତାକରି
ପକ୍ଷରେ
ସେଠୁ ମୁହଁ ଫେରେଇ ଆଣନ୍ତି ।
ଆସୁଆସୁ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗତକାଳିର
ସୁନା
ଦଳଟି ଏତେ ଶୁଣ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ଯେ, ତାର
ତର୍କନା
କରି ସବୁ କଥା ଓ କର୍ମକୁ ଭୁଲି
କହିବସନ୍ତି । ଯାହାର ଯେତେ ମୂର୍ଖ,
ଚାହୁଁବାର
ବା ଅନୁଗତ ସବୁ ତାଙ୍କର ସହ ସମସ୍ତରରେ
ବିହାର
କରନ୍ତି । ହାୟ, ଆମ ସତେତନତା !
ଉପରୁ ତଳଯାଏଁ ସବୁଠି ସ୍ୱାର୍ଥାନ୍ତରାଣ
ଉପସ୍ଥିତି
କଳାକୃତ କରିଦେଲାଣି ରାଜନୀତିକୁ ।
ଆହୁରି ଏକ ପ୍ରକାରର ରାଜନେତା ବି
ଅଛିକି । ସେମାନେ ନିଜ ପଦବା ପରିପୁଷ୍ଟ ।
ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବା ଉଚ୍ଚ
ପଦକୁ
ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦେଶର ଯେଉଁ ଲୋକସଭା
କ୍ଷେତ୍ରକୁ
ବା ବିଧାନ ସଭା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଇଚ୍ଛା ସେଇଠି
ନିର୍ବାଚନ
ଲଢ଼ନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ, ସରକାରୀ କଳ
ଏବଂ ଅର୍ଥ ଲଗେଇ, ସେଥିପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ର
ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିଥାନ୍ତି ବା ସେତେବେଳେ ଅକ୍ଷମତା
ଅର୍ଥ
ଖର୍ଚ୍ଚ କରିପାରିବି ଅବା ନିର୍ବାଚନ ପରେ
ସେ

ଡ଼ ଗୋଲକ ବିହାରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
ବର୍ଷକୁ ଅଧିକାଂଶ ଭାବେ ବ୍ୟୟ କରିଥାନ୍ତି ।
ଏହାର ସୁଦୂର ପ୍ରଭାବା ପ୍ରଭାବ ଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ
'ଅଧିକାଂଶ ଯୋଜନା, ବିଭିନ୍ନ ଛାତ୍ର, ବିଭିନ୍ନ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଭିତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନା'
ଇତ୍ୟାଦି
ଏହାର ନମୁନା । କାହିଁକି ସେମାନେ ପୂର୍ବ
ଚାରି
ବର୍ଷରେ ଏହି ଅଭାବ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖି ପାରନ୍ତି
କି
ଭାବି ବି ପାରନ୍ତିନି, ବୁଝାପଡ଼େନି । ଅର୍ଥାତ୍
ସରକାରୀ
ଅର୍ଥରେ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାର ଖର୍ଚ୍ଚ
ମେଝାନ୍ତି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ, ଭୋଟ ନିମନ୍ତେ
ଲୁଚେଇ
ଦିଆ ଯାଉଥିବା ଲାଞ୍ଜର ଏହା ନୀତିଗତ
ପ୍ରଦାନ
ମାତ୍ର । ଦୁଃଖ କରିବାକୁ କେହି ନଥାନ୍ତି ।
ଅନେକ
ବର୍ଷ ଫାଙ୍କା ଥିବା ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ
ପଦବୀର
ଖୁବ୍ ଅଜ୍ଞ ସମୟରେ ନିମୁକ୍ତି
କେତେଯେ
କ୍ଷତିକାରକ ତାହା ଚିନ୍ତା କଲେ ଦୁଃଖ
ଆସେ । କଣ
କରିଥିଲେ ପୂର୍ବ ପିଲା, କଣ
କରିବେ
ପରେ ପାଏ କରିବାକୁ ଥିବା ପିଲେ !
କେତେ
ଯେ ଅପଦର୍ଥ ଏତିକିବେଳେ ହଠାତ୍
ଯୋଗ୍ୟ
ହୋଇଗଲେ ତାକରି ନିମନ୍ତେ । ଏହି
ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ
ଭୋଟ ପାଇଲେ, ବିରୋଧୀ ଦଳ
ଏତେ
ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ନପାରି କିତିବା କଷ୍ଟକର
ହେବା
ସ୍ୱାଭାବିକ । ଯଦି ବା କିତନ୍ତି, ତେବେ
ଏତେ
ଅଭାବରେ, ଦେଶ ଚଳାଇବା କଷ୍ଟକର
ହେବ ।
ଦାନ ପ୍ରଦାନର ଅନ୍ୟ ନାମ
'ଲୋକପ୍ରିୟତା' କୁହାଯାଏ ।
ଶେଷରେ
ଚିନ୍ତା କରାଯାଉ କଣ ଏହାର
ସମାଧାନ ।
ଆଦର୍ଶହୀନ 'ରାଜନୀତି'କୁ
ହଟେଇବାକୁ
ଭୋଟରଙ୍କୁ
ଜାଗ୍ରତ ହେବା
ଲୋଡ଼ା । କୌଣସି
ଲୋଭର
ଶିକାର ହୋଇ ନିଜର,
ନିଜ
କୁଆଁରେ ପୁଣି ଦେଶର କ୍ଷତି କରିବା
ଅତି
କମନ୍ସ ଏକ
ଅଭିଚାର । ଆଗରୁ
ସର୍ବାଧିକ
ଶିକ୍ଷିତ,
ଜ୍ଞାନୀ,
ଗୁଣି ଲୋକେ
ସବୁ ଛାଡ଼ି
ରାଜନୀତି
କରୁଥିଲେ
ହେଲେ ଏବେ
ସର୍ବାଧିକ
ଦୃଶ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିକ
ଏହି
ପରିଧି
ମଧ୍ୟକୁ
ଅନୁପ୍ରବେଶ
ଚିନ୍ତା
ଉଦ୍ରେକ
କରାଏ । ସେହିମାନେ
ସାକ୍ଷି
ସବୁ
କାମ
କାର୍ଯ୍ୟର
ରୁଦ୍ଧ । ଦେଶ
ରସାତଳ
ଗାମୀ
ହେବା
ସ୍ୱାଭାବିକ । ତେଣୁ,
ଦେଶକୁ
ଅତ୍ୟଧିକ
ଶୁଣା
କରୁଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି
ଆଗେଇ
ଆସନ୍ତୁ ।
ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର
ହୁଅନ୍ତୁ ।
ଆମେ
ଯେଉଁମାନେ
ଭୋଟ
ଦେବା,
ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା
ଉଚ୍ଚ
ଲୋକଚିତ୍ତ
ଦେବାକୁ
ଇଚ୍ଛା
କରିବା
ସଂସ୍କୃତିକ
ପରିସ୍ଥିତିରେ
ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବିକଳହୀନ
ଉପାୟ ।
କେଶବୁରାପାଳ
କେଶବୁର- ୭୫୦୨୨୫
ଫୋନ୍ - ୯୯୩୮୧୭୫୧୦୦

ଫେରିବାଲାଙ୍କ ଡାକ ଭଳି ନେତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚାକାଂକ୍ଷା

ଡା. ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
ଆପଣଙ୍କ ଘର ଆଡ଼େ ଆଉ ଫେରିବାଲା
ଆସୁନାହିଁକି କି ? କିନ୍ତୁ ଆମ
ବାଲିଗୁଡ଼ା ଆଡ଼େ ଏବେ ବି ଫେରିବାଲା
ସବୁ
ଆମ
ବୋଧରେ ଘର ଆଗରେ ବି ଭଲ କି ଭଲ
ଜିନିଷ
ଡାକି ଡାକି
ହୁଲନ୍ତି । ଏବେ ଯେମିତି ୧୦୦ ଟଙ୍କାର
ଜିନିଷ
କିନ୍ତୁ କହିବେ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା । ସେ
ଠିକ୍ କାଣିଛି
ଲୋକେ ଯେତେ ମୂଲ୍ୟାଢ଼କେ ବି ୧୦୦
ଟଙ୍କା
ତ ଆଉ ଯିବେନି ସେଥିରେ ତ ଲାଭ ଆଉ
କିଏ
ଯଦି ମୂଲ୍ୟେ ନପାରି ଥିବା ରେଟ ବି
ଦେଇଦିଅନ୍ତି
ସେଥିରେ ତ କରେପୁଅ ବାର । ଗରାଣ୍ଡ
ବାପୁଡ଼ା
ଥାଆ ବାମନେ କିଛି ନିଜେ ଖୁସିରେ
ଗଦଗଦ
ହେଲା
ଆଉ ତ ଫୋନ୍ କିଛି ଆସିନି । ତା
ବି
ବଦଳିଗଲା ବୋଧହୁଏ ।

ଫେରିବାଲାଙ୍କ ଡାକ ଭଳି
ନେତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚାକାଂକ୍ଷା
ଆପଣଙ୍କ ଘର ଆଡ଼େ ଆଉ ଫେରିବାଲା
ଆସୁନାହିଁକି କି ? କିନ୍ତୁ ଆମ
ବାଲିଗୁଡ଼ା ଆଡ଼େ ଏବେ ବି ଫେରିବାଲା
ସବୁ
ଆମ
ବୋଧରେ ଘର ଆଗରେ ବି ଭଲ କି ଭଲ
ଜିନିଷ
ଡାକି ଡାକି
ହୁଲନ୍ତି । ଏବେ ଯେମିତି ୧୦୦ ଟଙ୍କାର
ଜିନିଷ
କିନ୍ତୁ କହିବେ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା । ସେ
ଠିକ୍ କାଣିଛି
ଲୋକେ ଯେତେ ମୂଲ୍ୟାଢ଼କେ ବି ୧୦୦
ଟଙ୍କା
ତ ଆଉ ଯିବେନି ସେଥିରେ ତ ଲାଭ ଆଉ
କିଏ
ଯଦି ମୂଲ୍ୟେ ନପାରି ଥିବା ରେଟ ବି
ଦେଇଦିଅନ୍ତି
ସେଥିରେ ତ କରେପୁଅ ବାର । ଗରାଣ୍ଡ
ବାପୁଡ଼ା
ଥାଆ ବାମନେ କିଛି ନିଜେ ଖୁସିରେ
ଗଦଗଦ
ହେଲା
ଆଉ ତ ଫୋନ୍ କିଛି ଆସିନି । ତା
ବି
ବଦଳିଗଲା ବୋଧହୁଏ ।

ମୋ ମାଆ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା

ଡ. ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଚରଣ ପାତ୍ର

ସୁଚୟନ ସୁଚୟନ ସୁଚୟନ ସୁଚୟନ ସୁଚୟନ ସୁଚୟନ
ସୂଚନର ସୁଚନ ସଂପର୍କ
email : rabibarachayan2015@gmail.com

ଚେତନାର ଦର୍ପଣ - ୩୦ ମନର ପ୍ରକୃତ ସୁଖ

ଲଳିତ ମୋହନ ମିଶ୍ର

ବନ୍ଧୁ ଦିନ ତଳର କଥା । ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ଜଣେ ମହାନ ସ୍ୱପ୍ନ ରହିଥିଲା । ସେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ରମ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶ୍ରୁଥିଲେ, ଧନ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଏହିଭଳି ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଜଣେ ବିଦୁଷୀ କନ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା । ବିଦୁଷୀ ତାଙ୍କୁ ସ୍ତୁତିରେ ସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାଧୁଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ତାଙ୍କ କୃତ୍ତିଆରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେ ବିଦୁଷୀଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ପ୍ରଭୁଲିତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ବିଦୁଷୀ ସାଧୁଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ହାତରେ ସ୍ତୁତି ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଏବଂ ସେହିଭଳି ଭାବରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମନୋହର କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ରାମ ନେବା ପାଇଁ ଖଟିଆରେ ଦରି ବିକାଶ ହୋଇ । ନିଜେ ମାଟିରେ ଅଣା ଗୁଡିକ ପକାଇ ଶୋଇଲେ । ବିଦୁଷୀ ଶୟାମରେ ପଡିବା ମାତ୍ରେ ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇ ପଡିଥିଲେ । ବିଦୁଷୀ ନିଦ୍ରା ଯିବା ଭାବନାରୁ ଜଣାପଡୁଥିଲା, ସେ ଶାନ୍ତିରେ ଆନନ୍ଦରେ ଶୋଇଛନ୍ତି । ଅପରପକ୍ଷରେ ସାଧୁ ଖଟିଆରେ ଗଡ଼ପଡ଼ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଶୋଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସାଧୁଙ୍କୁ ଦାନରେ ମିଳିଥିବା ମୋଟା ଅର୍ଥର କୋଳମ ଶୟାମ ଅତି ସୁନ୍ଦର । ସେ ସେଥିରେ ଶୋଇବାର ଅଭ୍ୟାସ । ତେଣୁ ସେ ରାତି ସାରା ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇ ପାରିନଥିଲେ । ଏବଂ ବିଦୁଷୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ବିଦୁଷୀ ଏହି କଠିନ ମାଟିରେ ତଳେ କେମିତି ଏତେ ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇପାରିଲେ ? ସେ କଥା ଭାବିଲେ । ପରଦିନ ସକାଳ ହେବା ମାତ୍ରେ, ସାଧୁ ବିଦୁଷୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ - ତୁମେ ଏହି କଠିନ ଭୂମିରେ ଏତେ ଶାନ୍ତିରେ କେମିତି ଶୋଇପଡିଲ ? ବିଦୁଷୀ ଅତି ସରଳ ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତେଣୁ ମୋର ଏହି ମୋର ଏହି ଛୋଟିଆ କୃତ୍ତିଆରେ ଏକ ମହଲ ପରି ଭବ୍ୟ । ଏଥିରେ ମୋର ପରିଶ୍ରମର ସୁଖ ଅଛି । ଯଦି ମୋତେ ଦିନରେ ଅତି ସରଳ ଭାବରେ ଶୋଇବାକୁ ପୁଅଥିବା ଉପରେ ମାଟିରେ ଶୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମା'ର କୋଳରେ ଶୋଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ଅନୁଭବ କରେ । ମୁଁ ସାରା ଦିନ ମୋର ସର୍ବ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇଯାଏ । ମୋତେ ଅନୁଭବ ହୁଏ ନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ ଏହି କଠିନ ମାଟିରେ ଶୋଇଲି ବୋଲି । ଏସବୁ ଶୁଣି ସ୍ୱପ୍ନ ଯିବାକୁ ଦାବୀକରିଲେ । ତା'ପରେ ବିଦୁଷୀ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁବର ! ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆଶ୍ରମ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇପାରିବି କି ? ସାଧୁ ବିନମ୍ରତାର ସହ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ବିଦୁଷୀ ! ଆଜି ତୁମେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଛାନ ଦେଲ, ସେଥିରୁ ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି, ମନର ପ୍ରକୃତ ସୁଖ କେଉଁଠି ଅଛି । ମୁଁ ଆଜି ବିନାସଂପର୍କର ଆଶ୍ରମ ଚାହୁଁନାହିଁ । ଏହା କହି ସାଧୁ ନିଜ ଗ୍ରାମକୁ ଫେରି ସଂଗ୍ରହ ଅର୍ଥ, ଗରିବ ଅସହାୟ ନିପିଡିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରିଦେଲେ, ନିଜେ ଏକ କୃତ୍ତିଆରେ ରହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏବଂ ମନର ଦାସ୍ୟତା ସୁଖ ଅନୁଭବ କଲେ...

କୃତାଳ, ନୟାଗଡ଼
(ମୋ) ୯୪୩୧୮୯୮୫୮୭୬

ଆମର ନିଜକୃତ୍ତିଆ ଗାଆଁ
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)

(୨୭)
ଦେବତାଗାଆଁ ଓ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିର

ପିଲାଦିନେ ଶୁଣୁଥିଲି.. ଆମଗାଆଁକୁ ଆଖପାଖ ଗାଆଁର ଲୋକେ, 'ଦେବତାଗାଆଁ' ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଏହା ଅଣ୍ଡାରେ ନୁହେଁ, ଖୁବ୍ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ସମ୍ମାନର ସହ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିଲେ ।

ପରେ କାଣିପାରିଲି ଯେ ଆମ ଗାଆଁର କେତେଜଣ ଦୈତ୍ୟ-ସାଧକ ପ୍ରତିଦିନ ଅଧିକାରୀ ସମୟ ନାମ ଜପ, ନାମ କାର୍ତ୍ତନ, ଓଡ଼ିଆରେ ଲିଖିତ ଶ୍ରୀକବିତା ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ ଓ ବଜ୍ରକାନ୍ଦେ ଲିଖିତ ଶ୍ରୀଗୀତୋତ୍ତରୀ ତରୀତାମୃତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୋଥି ଏବଂ ପୁରାଣ ତଥା ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠରେ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସଦଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରୁ ଦୈତ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରରେ ଆଶ୍ରିତ ହୋଇ ଗୁରୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ମାଗିବେ ନିଜ ଜୀବନର ଦୈନନ୍ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟଧାରାକୁ ଗତିଶୀଳ କରାଉଥିଲେ । ବର୍ଷସାରା ବିଭିନ୍ନ ଦୈତ୍ୟ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଯେପରିକି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ, ରାଧାଷ୍ଟମୀ, ରିଭିଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପୂଜା, କାର୍ତ୍ତିକ ଭଦ୍ର ପାଳନ, ପ୍ରତିମାସ ଦୁଇଟି ଏକାଦଶୀରେ ଉପବାସ ପାଳନ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ । ଜୀବନର ଶେଷଯାଏ ସେମାନଙ୍କ ଗତିପଥ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନଥିଲା । ମୋ ସମୟର କେତେଜଣ ଦୈତ୍ୟବାଚାରୀଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛି ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଗଣେଶ ଗଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଚନ୍ଦ୍ର । ପ୍ରତିଦିନ ଦୈତ୍ୟବାଚାରୀତ କର୍ମ କରୁଥିଲେ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ସେ ଜଣେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେମୀ ଥିଲେ । ଗାୟନ ଓ ବାଦନରେ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ରହିଥିଲା । ଘରେ ଭାଗବତ ଗାଦା ଓ ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବିଗ୍ରହ ସ୍ଥାପନକରି ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଦାସ, ଗୋପ, ମଥୁରା ଓ ଗନ୍ଧା ଇତ୍ୟାଦି ତୀର୍ଥସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯାଉଥିଲେ । ସାଥରେ ଖୋଳ ଓ କରତାଳ ନେବାକୁ ଭୁଲୁନଥିଲେ । ଆଜିଠୁ ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ତଳେ ସେଇଭଳି ଭାବରେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା ନେଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଦାସ ଯାଉଥିଲେ । ଶେଷ ଦିନରେ ହଠାତ୍ କୁଆଡ଼େ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଗଲେ ଯେ ଆଜିଯାଏ ବି ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ମିଳିନି । ସେ ହରିଦିବାର ବାରବର୍ଷ ପରେ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଲୋକେ ଶୁଦ୍ଧକୃଷ୍ଣା କର୍ମ କରିଥିଲେ ।

ଆଉ ଜଣେ ଥିଲେ ପଞ୍ଚାନନ ସାମଲ । ସେ ଦଶମ ସଂଘରେ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ହଠାତ୍ କୁଆଡ଼େ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଗଲେ । ଆଜିଯାଏ ସେ ଫେରି ଆସି ନାହାନ୍ତି ।

ତାଙ୍କର ସଦାସାର ଭାଇ ଓ ମୋର ସହପାଠୀ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ସାମଲ ମଧ୍ୟ ଦୈତ୍ୟବାଚାରୀତ ହୋଇଥିଲେ । ଅବସର ନେବାପରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେ ଶ୍ରୀନବଦ୍ୱୀପ ଧାମ ପରିକ୍ରମାରେ ଯାଉଥିଲେ । କିଛିବର୍ଷତଳେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାଆଁର ଆଉ କେତେଜଣ ସହିତ ସେଠାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେଠାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଦିନେ କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଗଲେ ଯେ ଦୀର୍ଘବର୍ଷପରେ ବି ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ମିଳିନି ।

ଦୀର୍ଘ ଷାଠିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟଧରି ଦୈତ୍ୟ ରୀତିନୀତି ଅନୁସରଣକରି ଶେଷ ଜୀବନରେ ପଞ୍ଚମ ସଂଘରେ ହୋଇ ଦେହରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଗଣେଶ ଚନ୍ଦ୍ର କେନା । ଜଣେ ଭଲ ମଣିଷ ଭାବରେ ସେ ସୁପରିଚିତ ଥିଲେ । ଆମ ଗାଆଁରେ ଶ୍ରୀଭାଗବତ ଗାଦା ଓ ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣ ବିଗ୍ରହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତଥା ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣରେ ତାଙ୍କର ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗଦାନ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଗ୍ରାମର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କାର୍ତ୍ତିକ ଭଦ୍ର ପାଳନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅଦର୍ଶମାନରେ ମଧ୍ୟ ଏବେବି ସେ ପରମ୍ପରା ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଭାଗବତ ପୂଜାରେ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଭାଗବତ ପାଠ ଓ ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କରାଯାଏ । ଏବେ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ଯେକୋଣସି ଲୋକ ଆମଗାଆଁକୁ ଆସିଲେ ନିଶ୍ଚିତଭାବରେ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବେଶ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବ ।

ଏବେ ଶ୍ରୀ ସୁଧାର କୁମାର ଦାସ, ହେମନ୍ତ କୁମାର ଦେ ଓ ଯତୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ କେନା ପ୍ରଭୃତି

ସେଇ ପଥରେ ପଢ଼ିବ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାଧନା ଦିଗକୁ ବାଦ ଦେଲେ ମୁଁ ଦେଖୁଛି ମୋ ପିଲାଦିନରୁ ଦୀର୍ଘବର୍ଷଯାଏ ଆମ ଗାଁର ବୟସ୍କ ଲୋକେ ଅନୁଗାଆଁର ଲୋକମାନଙ୍କ ଗୋଳମାଳ ମିମାଂସା କରିବାପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ପଞ୍ଚାୟତଦାବ ଭାବରେ ଯାଉଥିଲେ । ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବାରେ ସେମାନେ ଦକ୍ଷ ଥିଲେ ଯଦିବା ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା କାହାର ବିଶେଷ ନଥିଲା ବା ଆଦୌ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଥିଲେ ତ୍ରିଲୋଚନ ଦାସ, ଚିନ୍ତାମଣି କେନା, ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେ, ତ୍ରିଲୋଚନ ପାତ୍ର, ରାଜକିଶୋର କେନା, ପ୍ରଭୃତି ।

ପଞ୍ଚାୟତ ରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚାରଣର ଆଦ୍ୟକାଳରେ ଚମାରଗାଁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ପ୍ରଥମ ସରପଞ୍ଚ ଭାବରେ ନିର୍ବାହରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ଶ୍ରୀ ତ୍ରିଲୋଚନ ଦାସ । ସେତେବେଳେ ଚମାରଗାଁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଆଜିର ସମଗ୍ର ଶିକ୍ଷଣପୂର୍ବ, ବରଦିହା ଓ ଚମାରଗାଁ ଗ୍ରା:ପ:ର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଅନ୍ଧାରୁତ ଥିଲା । ସେହିପରି ଅଧିକାଂଶ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିବି ।

ଆମ ଗାଁର ଚିନ୍ତାମଣି କେନା ବାଉଁଶ ଲତାବାଡ଼ିରେ ଏକର ଏକର କମି ମାପକରି ତାର ପରିମାଣ ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିପାରୁଥିଲେ ।

ଏହିସବୁ କାରଣରୁ ବୋଧହୁଏ ଅନ୍ୟଗ୍ରାମର ଲୋକେ ଆମ ଗାଆଁକୁ 'ଦେବତା ଗାଆଁ' ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।-

(ଖ) ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିର....

ଯଦିବା ମୋ ପିଲାଦିନେ ଆମ ଗାଆଁରେ କେବଳ ଉଚ୍ଚପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟଟିଏ ଥିଲା, ତେବେବି ଆମ ଗାଆଁର ମନୁଅନାଥ ନାଥ ଦାସ ବି.ଏ.ବି.ଇଟି, ପ୍ରଭାକର ଦାସ ବି.ଏ.ବି.ଇଟି,

ସୁଧାର କୁମାର ଦାସ ଏମ୍.ଏ., ବିକ୍ରମ କୁମାର ସାମଲ ବି.ଏ.ବି.ଇଟି, ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ ଏମ୍.ଏ.ବି.ଇଟି, ବଳିମ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ, ସୁଧାର କୁମାର କେନା, ପ୍ରଭୃତି ମେଟ୍ରିକ ପାଶ୍ କରି ରାଜକି କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ଯକ୍ଷେଶ୍ୱର ଦାସ ତାଙ୍କର ଏବଂ ତାପରେ ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ ଓ କ୍ଷିତିଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ଏମ୍.ଏ. ଓ ଓକିଲାତି ପାଶ୍ କରି ଅଧ୍ୟାପକ ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ କମଳଲୋଚନ ଦାସ ଏମ୍.ଏ., ଓ.ଏ.ଏ.ଏ. ହୋଇ ଏହିଏମ୍.ଏ. ଭାବରେ ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ଏବେବି ଆମଗାଆଁର ସୁପ୍ରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧିପାଇଛି ।

ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଆମ ଗାଆଁ ଆଖପାଖ ଅନେକ ଗାଆଁରୁ ପିଲାମାନେ ଆସି ଛାତ୍ରାବାସରେ ରହି ଉଚ୍ଚପ୍ରାଥମିକ, ମଧ୍ୟମାଳା ଓ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଅଧ୍ୟାୟନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଜୀବନରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସେଇଥିପାଇଁ ବୋଧହୁଏ ଅନ୍ୟଗ୍ରାମର ଲୋକେ ଏହାକୁ 'ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିର' ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।

(କ୍ରମଶଃ)

♥ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ
ଚମାରଗାଁ, ଲକ୍ଷ୍ମଣନାଥ,
ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୧୭
ମୋ: ୭୮୯୪୭୭୪୫୪୧

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଜୀବନରେ ଆତ୍ମ-ଅନୁଭବର ଉତ୍ତରଣ

ପତିତପାବନ ଶିଳି

ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ କବିତା ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଜୀବନ- ଯତ୍ନ ଓ ଆତ୍ମ-ଦହନର ଅନୁଭବକୁ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ଯେମିତି (କ) 'ଯିବି' ବେଳ ହେଲେ ଯିବି ଦିନେ/ ଦେଖି ଆସିବି କେମିତି ଭବୁନିବା ପାଇଁ ସର୍ବ ସ୍ୱ ଅନାଦି କାଳର ପୋଷଣ ପାଣି ! (କୁରୁସା, ହରପ୍ରସାଦ ଦାସ)

(ଖ) 'ମୁଁ ଗୋଟେ ଅକସ୍ମତ୍ କମାର/

ଗରମ ଲୁହାକୁ ପିଟିବା ଛାଡ଼ି/ ରସ ପାଟିଆ ଭାବରେ ଦେଖିଲି ମରଦ ପଣା ।' (ନାଜ ପୂଜା, ସେନାପତି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କମାର)

(ଗ) 'ଦୁଇ ଦୁଇ ଦୁଇ ଦୁଇ ଅନୁଚିତାକରେ/ ସନ୍ଦେହ ଥାଏ ଜୀବନ ହରଦମ୍ ।' (ପୁରାଣ, ତ୍ରିନାଥ ସିଂହ)

(ଘ) 'ବାପାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ଦୁଃଖ/ ବେକାର ବେକାର ହୋଇ କାହୁଁଥିବା ଦିନ/ ପ୍ରତି ନିୟତ ଘରୁଥିବା ଅନ୍ଧଗଣରେ ପଚାରେ ଭଲ ମନ/ କେମିତି ଅକ୍ଷରେ ନୃସିଂହ ?' (ଅନୁରଂଗ ଆକାଶ, ନୃସିଂହ ତରାଇ)

(ଙ) ବିନା ମୃତ୍ୟୁରେ କିଏ କଣ ଠଉରଇଛି କି/ ମଣାଣିର ନିର୍ମମ ସୋହାଗ ? (ଅଭିମାନ କି ଅଭିଯୋଗ, ମିନାକ୍ଷୀ ବିଦେବୀ)

(ଚ) ଭୋଗି ସରି ନଥିବା କେତେ କଣ ଦଶା- ମହାଦଶା ଏଠି ଅଛି/ ମୁଁ ଜାଣିବି କେମିତି ? (ଅହଲ୍ୟା, ଫନା ମହାନ୍ତି)

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ମଣିଷର ସ୍ଥିତି ହିଁ ଏକ ନିସଙ୍ଗ ସ୍ଥିତି । କୁହାଯାଏ 'The state of existence is the state of estrangemnt.' ନିଜ ଜୀବନର ଚରମ

ଲାଞ୍ଚନା, ଉତ୍ତର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ବିଫଳତା, ଅବହେଳାକୁ ଯିଏ ଅବିକଳ ଲକ୍ଷ୍ୟସାଧକ, ତା' ଭିତରୁ ହିଁ ଜଣେ ପାଠକ ସତ୍ୟର କ୍ୟୋଟିଂଗ ରୂପ ଦେଖାଯାଏ ।

ଜୀବନର କେତେ କଣ ଦେଖିବାକୁ ନରାହେଁ ଏ ମନ ?

ଜୀବନରେ କେତେ କଣ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ଏ ଜୀବନ ?

ଏଠି, ଗୋଟେ ପ୍ରସଂତାପ 'ଅହଂ' ସହିତ ସଂଚରି ଯାଏ ଯେମିତି କବିର ବର୍ଷାମନଃ ଆବେଗ । 'ମୁଁ' ହୁଏ ପାଠକର ତୋରା ତୋରା ହସ, 'ମୁଁ' ହୁଏ ଗୋଟେ ନିଷ୍କଳ ଗୁଣର ଯାଶୁଶ୍ରୀ । 'ମୁଁ' ହୁଏ ମେଘ କର୍ଜର କୁରୁ ସଂହାର, ଗୋଟେ ମହାବଳ ବାଘ । 'ମୁଁ' ହୁଏ ମହାନଦୀରେ ଧବ ଫରଫର କାଶିତର ଭିକାରୀ ଭାବେ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ କାନ୍ଦିବାସରେ ମଣିଷ କାନ୍ଦି ଉଦାମ କାମନାକୁ ନିଃଶେଷ କରି ଦେବା ପାଇଁ 'ମୁଁ' ଗୋଟେ ଅହଲ୍ୟା ପଥର, 'ମୁଁ' ଅବଶିଷ୍ଟ ପରି ସାତୋଟି ସମୁଦ୍ରକୁ ଶୋଷି ଦେବାପରେ ସକ୍ଷମ । 'ମୁଁ' ହିଁ ମଣାଣିର ନିର୍ମମ ସୋହାଗ, 'ମୁଁ' ମଣିଷ କାନ୍ଦି ଅବସୋସକୁ ନିଭାଇ ଦେବାପରେ ମୃତ୍ୟୁର ଦୟାର୍ତ୍ତ ରୂପ ।

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଜୀବନ କିଛି ସାଧୁ, ଗୁଣ, ଯତ୍ନ ଓ ମାନବୀୟ ଆତ୍ମ ଦହନର କାରୁଣ୍ୟକୁ ଚମତ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟରୂପ ଦେବା ପରେ 'କୁରୁସା' 'ନାଉପୁଲ' ପୁରାଣ, ସପ୍ତରଂ ଆକାଶ, ଅହଲ୍ୟା, ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଆତ୍ମ--- ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି । ସତ୍ୟର ଚିତ୍ର ଚମତ୍କାର । ଏଠି ଜୀବନର ସତ୍ୟ ଉଦ୍ଘାଟିତ । କବି ତରଳିତ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନଶୀଳ ମଣିଷଟିଏ ମାତ୍ର । ବର୍ଷା କିମ୍ପା ସ୍ୱାସ୍ଥରେ ଉଦିତ କହୁକୁ କେହି କଣ ଦେଖାଯାଏ ? ହା-ହୁତାଶରେ ଅହଲ୍ୟା ---

ଜୀବନକୁ କିଏ କଣ ସାନ୍ତାପ ଦେଖାଯାଏ ? ଏ ଦୂନିଆରେ ସବୁଠି ତ ନିରାଶାର କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର, ପ୍ରକୃତିର ବ୍ୟୋମକାନ୍ଦେନୀ ରୂପ, ତାରି ଆଡ଼େ ଧୂସର ଏରିଆ ବଣ । ଆଜି ସବୁଠି ଶ୍ରୀକବିତା ଚଳାପୋଲ । ପରି ସମୟ ଆମକୁ ଚାହିଁଛି । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଓଡ଼ିଆ କାବିର ଅସ୍ଥିତା ସ୍ୱପ୍ନ, ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସତେ କଣ ଲୁଚିଯାଇଛି ନା ଗୋଟେ ସମାଦାନାମ ସଂକଳନ ଦୂଆ ଦୁଆର ପୂର୍ବାଶାରେ ପିଟି ପଡୁଛି ?

♥ କରଞ୍ଜିଆ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
ମୋ: ୭୬୦୬୯୯୫୬୯୯

ଶିକ୍ଷା-ସଫଳତାରେ ଶୁଙ୍ଖଳା

ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ସାମଲ

ପ୍ରତିଟି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପଯୋଗୀ ଆବଶ୍ୟକତା । ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟରେ ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସହ ଅନେକ ବ୍ୟବସାୟୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଛତୁପୁରି ଖୋଲୁଛି । କେତେକ ସଫଳ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଆଉ କେତେକ ବିଫଳ ହୋଇ ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସକୁ ନେଇ ସମାଜରେ ନିହିତ ହେବା ସହ ସେହି ଶିକ୍ଷାଧରଣର ନାମରେ କଳଙ୍କ ବି ଲାଗୁଛି । ତେବେ ଏସବୁ ଭିତରେ କିଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନାବାହୀ ଶିକ୍ଷାଧରଣ ସୁମାମ ଅର୍ଚ୍ଚନ କରିବା ହିଁ ସହ ଯଥାର୍ଥରେ ଶିକ୍ଷାକୁ ଏକ ସେବା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ନୁହେଁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବାଦ ବାବାଙ୍କ ଆଶାର୍ଦ୍ଧରେ ସଂଗଠନର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ପରିଚାଳନାରେ ଅନେକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲିଛି । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଓ ଶିକ୍ଷାମୂଲ୍ୟବୋଧ ସହ ସମାଜ ସେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ଜଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଏ । ଓଡ଼ିଶାରେ କଟକ କଳାବିକାଶ କେନ୍ଦ୍ର ମାର୍ଗସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବାଦ ବିଦ୍ୟାଳୟ ୧୯୮୮ରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଛି । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରମୁଖ କର୍ମଚାରୀ, ପରାମର୍ଶଦାତା ଓ ସହାୟ ପରିଚାଳନା ମଣ୍ଡଳରେ ସଂଗଠନର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏକ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଓ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକର ଘଟଣାକ୍ରମେ ସଂଗଠନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓଡ଼ିଶା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ମ୍ୟାନେଜର ଦୁଇଜଣ ଶିକ୍ଷକ ମଦନମୋହନ ନାୟକ, ଦେବରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର ଓ ଲାଲଚନ୍ଦ୍ରିଆନ ଲିପିକା ସିଂହଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଚର୍ମନେତ କରିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ଆଚରଣ ସହ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାୟକ ପରିଚାଳନାରେ ତୁଟି ବିଦ୍ୟୁତି ଏହିପରି ଅନେକ ଦାର ଅନେକ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷକ ମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ । ତେବେ ସତ୍ୟବାଦ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଏହି ତିନିଜଣ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଲାଲଚନ୍ଦ୍ରିଆନ ସମ୍ପର୍କ ନିଶ୍ଚିତ ଆଚାରଣ ତୁଟି ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଯୋଗ୍ୟବିବେଚିତ ନ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି । ସତ୍ୟବାଦ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳନା କମିଟିର ସଭ୍ୟଭାବେ ମାନ ଗୋବିନ୍ଦ ପ୍ରଧାନ, ସଦିତା ତ୍ରିପାଠୀ, ଆବାହକ ଓ ସଭ୍ୟ ଆନନ୍ଦକାନ୍ତା ଚୌପତି ତ୍ରିପାଠୀ, ଅବକାଶ ମଲ୍ଲିକ, ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବାଦ ସମିତିର ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ରାଞ୍ଚଳ ସଂଯୋଜକ ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ସାମଲ, ସମିତିର ସକ୍ରିୟ ସଭ୍ୟ ତାନ୍ତବ ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ମହାରଣା, ସଞ୍ଜୀବ ମହାନ୍ତି, ଦିଶ୍ୟରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର, ବସନ୍ତ କୁମାର ହାତୀ, ଜିଲ୍ଲା ସଭାପତି ବିଜିତ୍ରାନ୍ତ ମହାନ୍ତି ଓ ମ୍ୟାନେଜର ଅମାୟ ରଞ୍ଜନ କାନୁନଗୋ ପ୍ରମୁଖ ସମିତିର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ସାଧ ଆଶ୍ରିତମାନେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମ୍ପର୍କରେ ହୋଇ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ଓ ସର୍ବୋପରି ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବାଦ ସେବା ସଂଗଠନ ଓ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବାଦ ସେବା ସମିତି କଟକର ସମସ୍ତ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ଆଚରଣକୁ ସାମାନ୍ୟତମ ଅପମାନ ଲାଗିବାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ବାସ୍ତବିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରି ମଣିଷ ଗଢ଼ା କାରଖାନାରେ ଯଦି ଏପରି ଦୁଃଖଦ ସଂଗୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ତାହା ଯେମିତି ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ତତୋଧିକ ପରିମାଣରେ ମାନବିକତାକୁ ଧିକାର କରୁଛି । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଯୁନିଟରୁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୁନିଟରୁ ପିଛନ୍ତି ନାହିଁ । ସଂଗଠନର ସମସ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବାକବିକାଶ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତାହା ଶ୍ରୀସତ୍ୟବାଦ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷା ଦକ୍ଷତାର ପରିଣାମ । କିନ୍ତୁ କିଛି କ୍ରୀତ୍ୟର ଓ ହାତଗଣିତ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଭାବକ, ଶିକ୍ଷାଦାନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ହୋଇଥିବାରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳନା କମିଟିରୁ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ସହରର ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାବେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅନେକ ଗୌରବ ରହିଛି । ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ସାଧୁ ମନ୍ଦିର ରହିଥିବାରୁ ପ୍ରତି ଗୁରୁବାର ସମେତ ବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ଦିନରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାୟକ ନୈତିକ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଓ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଥିରେ ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ସେବା ମନୋଭାବ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଆଜିର ବସ୍ତୁବାଦୀ ଓ ଦେଖେଇ ହେବାକୁ ତଥ୍ୟକତ୍ତର ସମୟରେ କିଛି ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀଙ୍କ ନିମ୍ନତମ ଆଚରଣ ଚମାମ ଶିକ୍ଷା ସମାଜକୁ କଳୁଷିତ କରୁଛି । ଶିକ୍ଷା ଦାନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଆଧୁନିକ ବିଦ୍ୟୁତି ଓ କାବନ ଶିକ୍ଷାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ ଗୁରୁ ଭଗବାନମୂଲ୍ୟ ବିକ୍ଷି ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଓ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅବହେଳା ବା କଳଙ୍କର ଦାଗ ଲାଗାନ୍ତି ଏହାଦ୍ୱାରା ସମାଜକୁ କେଉଁ ପରି ବାର୍ଣ୍ଣା ଯାଉଥାଏ ତାହା ସହୃଦୟ ପାଠକମାନେ ଦୃଷ୍ଟିପାରୁଥିବେ । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଦୁଃଖଦ ଭାବନା ନିଶ୍ଚୟ । ଶିକ୍ଷାଧରଣରେ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ, ଆଦର୍ଶ ମୂଲ୍ୟବୋଧରେ ସମ୍ମାନ ରହୁ ଆଉ ଗୁରୁମାନେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପୂଜାଧିନ ହୋଇଥାଏ ।

♥ ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ରାଞ୍ଚଳ ସଂଯୋଜକ, ଶ୍ରୀସତ୍ୟବାଦ ସେବା ସମିତି, କଟକ,
(ମୋ) : ୯୭୭୮୭୩୫୯୨୬

ରବିନାରାୟଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଭାଇ ଭଉଣୀ ସଂପର୍କ ଦୁନିଆର ସବୁଠୁ ନିଆରା ସଂପର୍କ । ବେଳେ ବେଳେ ଲାଗେ ଭଗବାନ ସୃଷ୍ଟି ତିଆରି କଲା ବେଳେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭାବିଥିବେ ବାପା ମା ସବୁ ବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଭାଇ ଭଉଣୀ ସଂପର୍କ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସୁଖ ଦୁଃଖ ବାଣିବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଭାଇ ଭଉଣୀ ସମ୍ପର୍କ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଦୁଃଖ ବାଣିବାକୁ ତାହା ଆଜି ସମ୍ପର୍କ ବାଣିବା ଭିତରେ ସାମିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଆଜି ସମୟରେ ସଂପର୍କ ମୂଲ୍ୟ ଯେମିତି ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ମଣିଷ ଖାଲି ଭଲ ଗାଡ଼ି ଭଲ ଘର ଏଇ ପଛରେ ପଡ଼ିଛି । ସଂପର୍କ ଯାହା ଭଗବାନ ବନ୍ଦେନେଇଛି ମଣିଷ ଆଜି ତ ।

ନିଆରା ସଂପର୍କ

ଭିତରେ ନିଜର ଲାଭ କ୍ଷତି କୁ ହିସାବ କରୁଛି । ଯେମିତି ଆଜି ସଂପର୍କ ଭଲ ପାଇବା ନୁହେଁ ଲାଭ କ୍ଷତିରେ ଚାଲିଛି ।

ଗୋଟେ କାଗାରେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ରହୁଥିଲେ । ଭଉଣୀ ବଡ଼ ଭାଇ ସାନ । ଦୁଇ ଜଣ ଦୁଇ ଜଣକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ବାପା ମା ଯେହେତୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲେ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ସାନ ଭାଇକୁ ବାପା ମାଙ୍କ ସ୍ୱେଦ ଦେଇ ମଣିଷ କରୁଥିଲା । ଭଉଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ କାମ କରି ଭାଇର କିଛି ଅଭାବ ରଖେନି । ଏମିତି କିଛି ଜିନିଷ ନାହିଁ ଯାହା ତା ଭାଇ ତାକୁ ମାଗିଥିବ ଆଉ ଭଉଣୀ ତାକୁ ଦେଇନଥିବା । କେବଳ ସାନ ଭାଇକୁ ଚିତ୍ତେ କମ୍ ଶୁଭେ ଯେହେତୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟବଳରେ ତାର ଗୋଟେ କାନ କଟା ଯାଇଥିଲା । ସାନ ଭାଇ ଭଉଣୀକୁ ମା ପରି ଭଲ ପାଉଥିଲା ସବୁ ଦିନ ସ୍କୁଲ ରେ ଯାହା ହୁଏ ସେତେମା ଆସିବି ଭଉଣୀ କୁ କୁହେ । ସ୍କୁଲ ରେ ବହୁତ ଭଲ ପାଉ ପଢୁଥିଲା । ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମ ହୁଏ । ସବୁ ବେଳେ ତା ଭଉଣୀକୁ କୁହେ ମୁଁ ବଡ଼ ହେଲେ ନିଷିତ ତାଙ୍କର ହେବି । ସେଇ ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥିବା ଅଲଗା ପିଲା ଭାଗ ଋଣିତ ଯେହେତୁ ସେ ଭଲ ପାଠ ପଢେ ତା

ସହିତ ସବୁଥିଲେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରେ । ଗୋଟେ ଦିନ ଯିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହୁଏ ସେ ବିତେଇଲି କହିଲା ତୁ ପ୍ରଥମ ହେଲେ କଣ ହେଲା ତୁ ତ ଅଣାକୁହୁଆ । ତୋର ଗୋଟେ କାନ ନାହିଁ । ତୁ ପ୍ରଥମ ହେଲେ କଣ ଲାଭ । ଏହା ତାକୁ ବହୁତ ଖରାପ ଲାଗିଲା ସେ ସ୍କୁଲରୁ କନ୍ଦି ଘରକୁ ଆସିଲା ଆଉ ଭଉଣୀକୁ ସବୁ କହିଲା । ଭଉଣୀ ଯେତେ ବେଳେ ତାଙ୍କର ପାଖକୁ ନେଇଗଲା ତାଙ୍କର ଭଉଣୀ ଜଣେ ଯଦି ତାକୁ କାନ ଦେବେ ତା ହେଲେ ଯାଉଛି ସେ କାନ ଲଗେଇ

